

NL Credits

(Créditos)

Titel van het werk: “Eerbetoon aan Pablo Neruda”
(Título de la obra: “Homenaje a Pablo Neruda”)

Auteur: Alfred Asís *(Autor: Alfred Asís)*

Illustraties, foto’s, ontwerp, lay-out en redactie:
Alfred Asís. (Ilustraciones, fotografías, diseño, diagramación y edición: Alfred Asís.)

Dit boek is een levensreis,
naar een horizon zonder einde, een reis gemaakt van
woorden, beelden en emoties.

Elke pagina is een open venster naar de ziel van
Neruda, naar zijn diepe natuur, naar zijn stemmen
verborgen in bergen, zeeën en gletsjers. *(Este libro
es un recorrido de vida, hacia un horizonte sin fin un
viaje hecho de palabras, imágenes y emociones.
Cada página es una ventana abierta al alma de
Neruda, a su naturaleza profunda, a sus voces
escondidas en montañas, mares y glaciares.)*

Alfred Asís
Isla Negra

Chile

Homenaje a Pablo Neruda

Este es un homenaje realizado por Alfred Asís
Obras que además de ser parte de un libro,
13 son musicalizadas y cantadas por el
canta autor Eric Cobas de Cuba.

2

2025-A-5202

Edición, publicación Alfred Asís Ferrando

Advertencia:

Todas las partes de este libro,
incluyendo el diseño de la cubierta,
puede reproducirse, almacenarse o transmitirse por
medio, eléctrico, químico, mecánico, óptico,
de grabación o fotocopia, con el permiso del autor
respetando el contenido y toda su estructura.

Libre para imprimir.

Si este generara algún recurso económico,
se pide que este sea usado en la Literatura
y Cultura para el desarrollo de los alumnos
de los pueblos del mundo.

Se autoriza al Estado de México para publicación,
impresión o distribución de la obra.

Isla Negra, mayo 2025

poeta@alfredasis.cl (©) 2024-S-507

www.alfredasis.cl

NL Voorwoord bij “Eerbetoon aan Pablo Neruda”

(Prólogo de “Homenaje a Pablo Neruda”)

VAN DICHTER TOT DICHTER

(DE POETA A POETA)

Door: Fidel Alcántara Lévano *(Por: Fidel Alcántara Lévano)*

Als blijk van bewondering en sublieme erkenning voor een grenzeloze vertegenwoordiger van het vers, vanwege zijn onbegrensde creativiteit waarmee hij een Nerudiaans univers creëerde dat onmogelijk na te bootsen is.

4

In het werk "Encuentro con Pablo Neruda" (Ontmoeting met Pablo Neruda) van Alfred Asís, een dichter zonder tijd of leeftijd, verheft hij zijn zang als eerbetoon van een broeder. Met de kosmische kracht van zijn essentie en de goddelijke adem van zijn innovatieve binnenste toont hij de wereld een boeket van composities, met de natuurlijke euforie om zijn inspiraties te vereeuwigen, opgedragen aan hem die een onbereikbare poëtische dimensie in de mensheid samenvat: Pablo Neruda.

Alfred is de bezitter van een onuitputtelijke bron van versificaties, omdat hij zelf een gedicht aan de eeuwigheid is.

Met de nederigheid van de groten der letteren op deze planeet, waarvan wij vluchtige bewoners zijn.

Zonder een spoor van egolatrie kent hij de categorie toe aan degene die het werkelijk verdient en verheft hij hem tot de sterren vanwege zijn onmiskenbare essentie als een dichter zonder einde.

Daarom verspreidt hij zijn veelkleurige stem naar de vier windstreken en straalt zijn hele spirituele euforie uit zijn betoverende lier. Hij wordt poëzie alsof hij de nalatenschap van Pablo Neruda universeler dan ooit wil maken en met zijn muziek de hele omringende wereld wil vullen en zelfs verder dan wat normale ogen zien en oren niet horen, vanwege de ijdelheid van hen die geen verbeeldingskracht hebben.

Om die reden laat Alfred in een uitbarsting van lyrische onstuimigheid zijn onstuitbare *trova* horen, die weet van de echo van nostalgie en het massale applaus, om een onuitputtelijke stroom van onvergetelijke gevoelens uit te stralen. Hij weeft de strofen tot een oneindig tapijt van schoonheid en kleur dat de ziel vult met hemelse vreugde.

De offerande van zowel Pablo als Alfred is namelijk de pure, ongeëvenaarde voeding voor de vrije zielen die hun oneindige verwezenlijking zoeken in het streven naar geluk.

Door ze aan te bieden aan de heldere horizon van wezens die verlangen naar de drempel van grootsheid.

Ze vormen ware bakens die de vluchtige hartslagen van het zijn leiden naar doelen, dromen en uitdagingen, als een bewijs van het leven op aarde.

Hun onuitwisbare sporen zullen smeltkroezen van goedheid zijn in de nacht van dromen, en zullen nieuwsgierigheid wekken over de overdracht van de magie van het woord; maar de bijdrage van beide dichters zal altijd een mijlpaal voor het nageslacht blijven, omdat het de uitdrukking is van ware zieners op hogere niveaus van uitmuntendheid.

6

Meer nog, door de eeuwen heen zullen zij de onuitblusbare fakkel blijven die de warme stappen zal leiden van allen die het als een levensvorm beschouwen om hun dierbaarste verlangens te verwezenlijken in het streven naar de drempel van excellentie tijdens de korte aardse reis. Alfred is zich ervan bewust dat de beste erfenis die hij aan anderen kan nalaten, via zijn gedichten is die vanuit zijn wezen geboren worden als de ochtendglimlach van elke nieuwe dag.

Hij spreekt, denkt en voelt onophoudelijk in poëzie, omdat het zijn aardse missie is om genegenheid en vrede te geven samen met de betovering van het woord, en door middel van zijn

muzikaliteit en harmonie een nieuwe koers te laten zien waarin de levenskwaliteit en het algemeen welzijn het verschil markeren tussen gisteren en vandaag, en waarvan de bries op het gezicht aanvoelt als de omhelzing van een weerzien of de kus van het afscheid.

Het is een waarachtig concert dat tracht waardering in haar maximale expressie te openen om een poëzie op de planetaire wereld te socialiseren die geen tijd heeft om vergeten te worden, noch een barrière om haar tegen te houden, omdat zij geboren is om nooit te sterven.

Samenvatting van de Voorwoord

(Resumen del Prólogo)

Dit is het voorwoord van de gedichtenbundel van Alfred Asís Ferrando, getiteld "Encuentro con Pablo Neruda", wat een eerbetoon is aan Pablo Neruda. Dit boek is bovendien gedeeltelijk op muziek gezet en gezongen door de Cubaanse singer-songwriter Eric Cobas.

- Bewondering en Erkenning: Het boek is een blijk van diepe bewondering voor Pablo Neruda, een dichter die als onovertroffen wordt beschouwd. Alfred Asís, beschreven als een

"dichter zonder tijd of leeftijd", verheft zijn zang als eerbetoon aan Neruda.

- Het Werk van Alfred Asís: "Encuentro con Pablo Neruda" is een verzameling composities die de inspiratie die Neruda vertegenwoordigt, willen bestendigen. De nederigheid in het erkennen van Neruda's grootsheid wordt benadrukt. De poëzie wordt beschreven als een "onuitputtelijke bron van versificaties".
- Neruda's Nalatenschap: Het voorwoord benadrukt de universaliteit van Pablo Neruda's nalatenschap, die barrières overstijgt en de diepste diepten van de ziel bereikt. Het werk van beide dichters wordt gepresenteerd als "pure, ongeëvenaarde voeding voor de vrije zielen".
- Poëzie als Gids: Zowel het werk van Neruda als dat van Alfred Asís worden gezien als "bakens die de vluchtige hartslagen van het zijn leiden". Het belang van poëzie als een levensvorm en een middel om uitmuntendheid te bereiken, wordt benadrukt.
- De Boodschap van Alfred Asís: Alfred Asís streeft ernaar genegenheid, vrede en betovering over te brengen via zijn poëzie. Zijn doel is het bevorderen van een betere

levenskwaliteit en algemeen welzijn. Hij wenst dat zijn poëzie voor altijd voortleeft.

- Kortom: Het voorwoord presenteert het boek als een oprecht eerbetoon aan Pablo Neruda, waarbij de grootsheid van zijn werk en de bewondering die hij inspireert bij andere dichters zoals Alfred Asís, worden benadrukt.

NL Eerbetoon aan de Grote Dichter Pablo Neruda

(Homenaje al gran poeta Pablo Neruda)

Van Alfred Asís *(De Alfred Asís)*

Door José Hilton Rosa – Brazilië *(Por José Hilton Rosa – Brasil)*

Alfred Asís schrijft met alle kennis en bewondering die hij heeft voor de geëerde persoonlijkheid, Pablo Neruda. Een authentiek boek. De helderheid van de intellectuele gewoonten van zijn landgenoot, in Isla Negra in Chili. Het is een boek met authentieke inhoud dat de lezer de gelegenheid biedt om Pablo Neruda te leren kennen en te bewonderen.

Gedichten als Eerbetoon aan Neruda

(Poemas en homenaje a Neruda)

Met een poëtische benadering schrijft Alfred Asís over de natuur, de bomen. Alsof zij met ons mensen spreken, over wat Pablo waardeerde en bewonderde. Hij beschrijft een Pablo die dag en nacht dicht bij de aarde leeft. Hij verheerlijkt hem alsof hij een gedicht is. Hij roept de landschappen op die het leven en ook het werk van Neruda hebben gemarkeerd. De schrijver Alfred Asís brengt aan de lezers over wie de grote dichter Pablo Neruda was. Met zijn creatieve proces schreef hij met helderheid over de nalatenschap die de Chileense schrijver Neruda heeft achtergelaten. Hoe hij de Nobelprijs voor Literatuur ontving, met de sympathie van een mens die zijn gedichten tot filosofisch voedsel voor de wereld maakte. Alfred Asís schreef gedichten opgedragen aan Pablo. Hij vertelde in verzen met eigen melodieën. Een beroemde kunstenaar. Met transparantie vertelt Alfred over de dagelijkse stappen van Pablo. Hij wijst op waar hij zijn sporen achterliet. Zijn voetstappen. Met poëtisch enthousiasme belichaamt hij het vertrouwen in het schrijven op elk papier. Als wandelaar markeert de dichter Alfred op de aarde het onvermoeibare. Een strijder voor hoop door de lichtheid van het leven dat hij leidt. Of hij nu met schoenen of blootsvoets loopt, zijn stappen verzachten de vermoeide pijnen veroorzaakt door de

stenen op deze weg. Hij verheft zich naar de hemel, zonder te kijken hoe elk vers, elk boek en zijn kleding onder de maan geboren wordt. In een stormachtig scenario weigerde hij te sterven. Het beeld van een bloem, fris en mooi. Alfred legde een verband tussen de schoonheid van die bloem en de ziel van Pablo. Met subtiële verzen beschreef hij de routine van Pablo. Naar school gaan in de barre weersomstandigheden van de natuur. Met regen, die het lichaam nat maakte, maar zonder te stoppen met het leren van de lessen die door de school en de leraren werden gegeven. De rivier was een van de bronnen van spel die de jonge Pablo beoefende, door stenen te gooien en naar het geluid op het wateroppervlak te luisteren. Met de ogen van een avontuurlijke jongen. Alfred Asís schrijft: Pablo schrijft naar het zuiden. Hij portretteert de magie in elke locatie die hij doorkruist en bewondert. De visie van Pablo wordt omgevormd tot poëzie in de handen van Alfred. Hij schrijft in de schoot van zijn woning. Isla Negra. Met de zekerheid en traagheid van zijn stappen bereikte hij de plek waar het groen en de oorspronkelijke planten van het terrein Pablo met zijn zekere stappen ontvangen. Hij beschrijft in verzen alle passages. De kamer waar hij rustte, verwelkomde Pablo bij zijn aankomst. Het werd door Alfred beschreven met een acrostichon, PABLO NERUDA. Op deze top van het terrein, nu een park, had ik de eer om uit handen van Alfred Asís een prijsuitreiking

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

te ontvangen met een symboliek van waardering voor de schrijvers die momenten vol culturen en verwelkomingen in Neruda's land leven en hebben geleefd. De auteur die Pablo huldigt, maakt melding van de vrouw. Sympathie die de blikken van Pablo Neruda overstijgt. Het beeld van Pablo in een boot, terwijl hij geniet van zijn avonturen om het rivierwater te ervaren. Alfred gebruikt zijn poëtische gevoeligheid om haar te beschrijven. Hij maakt een gedicht dat de ogen binnendringt, de actie van een vulkaan op de top van de aarde waar het zeewater als spiegel dient voor de ogen van Pablo. In romantische verzen beschrijft de schrijver, Alfred, de emoties van een ontmoeting van wandelende passanten, reizigers in het portaal dat het huis van Pablo symboliseert. Hij spreekt over Isla Negra als een toevluchtsoord voor de geliefden van de liefde, de omhelzing, het verkeren hebben, binnen de routine die Pablo Neruda met zijn geliefde echtgenote beleefde. Met opperste vaardigheid beschrijft hij in proza de reizen van Pablo. Landen die hij kende in het hoogtepunt van zijn levenslust. Hij registreert voor de lezers van dit boek scènes uit het gezinsleven van Pablo. Hoe zijn familie zich in het dagelijks leven gedroeg. De gevoelens die tot tranen leidden. Zijn gehechtheid aan de plaatsen waar hij verbleef en leefde. Hij citeert de "Pablo vader", een vaderlijke kant van zijn dochter Malva Marina Trinidad Reyes, die vroegtijdig overleed. Een denkbeeldig vaderschap.

Wat Pablo Schreef en de Verbindingen met zijn Leven:

(Lo que escribió Pablo y las conexiones con su vida:)

De glimp van het Mapuche-land;

Het ontwaken met de natuur;

Hoe zijn poëzie geboren werd;

De aanwezigheid van Neruda in de Maruri-sstraat;

De acacia, boom die diende als getuige van het werk van Neruda;

Verbinding met de zee;

De nalatenschap van Neruda;

Zijn band met vrienden in Isla Negra.

Na *Meer en Meer Neruda* na reizen door Argentinië en verschillende andere landen. Tijdens een reis, toen hij nog heel klein was, maakte hij kennis met grenzen. Mapuche-landen, de regio van de Araucaria-bomen. Hij verzamelt zaden van bomen. Dan begint hij vast te leggen in letters en nog eens letters, waarbij hij het doorkruiste scenario beschrijft. Alfred beschrijft de aankomst van Pablo in Santiago na terugkeer uit ballingschap. DE NERUDA VAN DE MARURI-STRAAT. Hij herinnert zich plaatsen waar hij geboren is. De MARURI-sstraat bewaart de geschiedenis van Pablo Neruda, waar hij geboren

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

werd en zijn jeugd doorbracht. In "Ik zie je Pablo" beschrijft Alfred de voorliefde voor de zee, de stranden. Uit de jeugd van Pablo kwam de TREIN voort. Hij maakte kennis met de treinmachine, de kracht van het ijzer. Tussen bomen en bossen. In "Begin van de bloem" aankondiging van de lente, de kleuren van de ziel. Alfred schrijft over het ontkiemen en groeien in de harten. Een reflectie op het zijn van dichter. "Jij bleef" – citeert een Pablo die verder ging op zijn weg, zijn bestemming noemend van de aarde naar de hemel. Hij plaatst zich in de plaats van Pablo. Pablo – kreunt het volk; Pablo – nadert de zijrivier; Pablo – doorkruist bergketens; Pablo – ademt vrijheid; Een echte Pablo, romantische dichter, met veel vrienden. "Pablo en Romeu Murga" – Alfred schrijft over de nabijheid en de betrokkenheid bij Romeu Murga in de wereld van de schrijfkunst. "Moeder, je zag me niet lopen" – belichaamt de geest van Pablo en spreekt over zijn moederlijke gevoel. Zijn moeder, het absolute gezelschap. Verenigd in alle momenten. "Pablo, jouw werken en plaatsen" – De auteur van dit boek benadrukt de kronkelende paden die zijn gevolgd. Zijn werken doordrenkt met klimatologische gebeurtenissen. Dit alles was een thema, een aansporing voor de grote dichter Neruda. Alfred Asís beschrijft in verzen bijeenkomsten met vrienden in Isla Negra, overgoten met wijn. "Jouw ogen, Pablo ontdekkend" – toont met een beeld het pad dat door Pablo is betreden, voorbij het gebruik

van het potlood, voorbij de gevoelens. Hij beantwoordt in verzen vragen over Pablo. Het volstaat om naar de sterren en de maan te kijken om antwoorden te vinden op zoveel vragen. "Isla Negra" – hier vond Pablo een fabriek van tranen en sensaties. Een huis dat tot op de dag van vandaag herinneringen en nostalgie huisvest. Als indrukken in de ziel. De nalatenschap van Pablo Neruda, duurzaam, bevestigt vruchtbare sporen. Een spirituele plek.

Alfred Asís vat het als volgt samen: Pablo in Isla Negra is een fabriek van tranen en sensaties. Een gedicht dat de ervaring viert van het bezoeken en voelen van de blijvende aanwezigheid van Pablo Neruda. Op deze plek wordt de emotionele band benadrukt die ontstaat tussen de dichter en zijn bewonderaars. Het portaal van waaruit we de zee, het licht en motieven zien om gedichten te maken. De essentie van Neruda werd vastgelegd en geëxtraheerd uit de gevoeligheid en toewijding van de auteur aan de studie van deze winnaar van de Nobelprijs voor Literatuur.

15

Bekend om zijn gedichten en politieke, socialistische activiteit van Pablo Neruda. Het bekleden van de functie van ambassadeur. Alfred Asís biedt dit kostbare eerbetoon aan de grote kameraad, naaste buur, dichter Pablo Neruda.

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

NL Uit de schat van Alfred Asís

(Del tesoro de Alfred Asís)

"Hoe meer het kost, hoe meer ik zal strijden. Elke triomf gaat ten koste van zweet, pijn en tranen. Elke mislukking gaat ten koste van niets doen." (*"Cuanto más cueste, más lucharé. Todo triunfo es a costa de sudor, dolor y lágrimas. Todo fracaso es a costa de no hacer nada."*)

Alleen de groten van geest en met een welwillende ziel voelen, zien en doen de dingen vanuit het hart en niet uit verplichting, noch door invloeden die vreemd zijn aan hun wil. (*Solamente los grandes de espíritu y de alma bondadosa sienten, ven y hacen las cosas desde el corazón, y no por obligación ni por influencias ajenas a su voluntad.*)

Alleen heb je geen tijd, wanneer de dood je bereikt... (*Solo, no tienes tiempo, cuando la muerte te alcanza...*)

De schemering van Isla Negra opent de zintuigen met een overweldigende kracht. Daarna valt de nacht, die het mogelijk maakt de letters te zien, tussen de sterren en boomgaarden; ontkiemend, voedend, genererend. (*Las penumbras de Isla Negra abren los sentidos con fuerza avasalladora. Después cae la noche, que*

permite ver las letras, entre las estrellas y arboledas; germinando, nutriéndose, generándose.)

De schilder transformeert het manifest van de hemel in poëzie, de kleuren woelen in zijn geest en vervolgens ordent hij ze met het penseel, dat, streek na streek, de schepping op zijn doek vormt. De dichter schildert in letters het manifest van zijn geest en, vanuit de ziel, brengt hij de creatie van het gedicht voort. *(El pintor transforma en poesía el manifiesto del cielo, los colores se revuelven en su mente y, enseguida, él los ordena con el pincel, que, trazo a trazo, va formando la creación en su lienzo. El poeta pinta en letras el manifiesto de su mente y, desde el alma, origina la creación del poema.)*

17

Isla Negra is gemaakt van universum en zee, van de nevels en de stroom. De vurige zonsondergangen, de roze tinten en de sterke rode kleuren overheersen. Delicaat is de vrede, de stilte en de majesteit tussen het niets en het alles. Isla Negra is een universeel toneel, van alle zielen, van de hele wereld, het is voor iedereen gelijk. Isla Negra, huis en tuin van Pablo Neruda, naast de hemel en de neveldekens. In de stormachtige winterzee; vissen, zeemeerminnen en boegbeelden van piratenschepen. Op het land en aan de kust van de zee; zwarte rotsen, zand en stenen. In

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

de lucht, geluiden tussen de stilte en het poëtische woord. (*Isla Negra está hecha de universo y mar, de las neblinas y del caudal... En el aire, sonidos entre el silencio y la palabra poética.*)

Ik zal alle zon van Isla Negra drinken en, als dessert, wacht de maan op mij met jou. (*Voy a beber todo el sol de Isla Negra y, de postre, la luna me espera contigo.*)

Wanneer de stemmen in stilte dwalen, en in de lucht de vrede van een moment wordt ingeademd, winnen we een ruimte op de aarde, in het firmament en op deze plek, Isla Negra, huis van intense vrede en liefde. (*Cuando las voces vagan en silencio, y en el aire se respira la paz de un momento, ganamos un espacio en la tierra, en el firmamento y en este lugar, Isla Negra, casa de paz y amor intenso.*)

Pablo, jij ving een glimp op van meer van de aarde, meer van de pijn, meer van de passie en meer van het leed. Letter voor letter corrigeerde je de weiden, verlichtte je jonkvrouwen en de maan schoof het gordijn opzij zodat je de sterren kon zien. Ik was dicht bij jouw paden, ik betrad veel van jouw sporen; op Rapa Nui voelde ik jou, op Machu Picchu naast de Andeshemel tussen wolken en voorouders nam ik jou waar. Vandaag ben ik al aan jouw zijde, in Isla Negra

ben ik gebleven; ik hoef alleen mijn blik op te heffen en ik zie jou in jouw tuin dag en nacht; overdag te midden van de menigte die jou komt bezoeken en 's nachts te midden van de schaduwen die jou vergezellen en, net als jij, ben ik gebleven voor de rest van mijn leven. *(Pablo, vislumbraste más de la tierra, más del dolor, más de la pasión y más del dolor. Letra a letra corrigiste las praderas... y, como tú, me quedé por el resto de mi vida.)*

Commentaar van de Redacteur
(Comentario del Editor)

Deze fragmenten uit "Uit de schat van Alfred Asís" zijn werkelijk ontroerend en doordrenkt van een diepe gevoeligheid. Ze vangen op welsprekende wijze de essentie van deze plek, Isla Negra, niet alleen als een geografische enclave, maar als een levende bron van inspiratie en reflectie.

Er is een filosofie van inspanning en volharding in te bespeuren ("Hoe meer het kost, hoe meer ik zal strijden"), de overtuiging dat grote zielen vanuit het hart handelen, en een scherp besef van de vluchtigheid van de tijd tegenover de eeuwigheid ("Alleen heb je geen tijd, wanneer de dood je bereikt...").

De beschrijving van Isla Negra is bijzonder krachtig en suggestief. De "schemering van Isla Negra [die] de zintuigen opent met een overweldigende kracht"

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

schildert een levendig beeld van hoe deze omgeving de creativiteit en introspectie stimuleert, waardoor de "letters, tussen de sterren en boomgaarden" kunnen ontkiemen. Het wordt ons gepresenteerd als een plek van contrasten en sublieme schoonheid: "universum en zee", "nevels en stroom", "vurige zonsondergangen" en de "delicate vrede" die zich "tussen het niets en het alles" bevindt. Het is, zoals terecht wordt gezegd, een "universeel toneel".

De reflectie over het creatieve proces van de schilder en de dichter is helder en vindt een prachtig parallellisme tussen het doek en het woord, beide voortkomend uit de ziel.

Tot slot is de intieme en persoonlijke connectie met Pablo Neruda voelbaar. Het is een dialoog die de tijd overstijgt, zijn sporen volgend van Rapa Nui tot Machu Picchu, om uiteindelijk een spirituele en fysieke woonplaats aan zijn zijde te vinden, hier in Isla Negra. Het beeld van de dichter "in jouw tuin dag en nacht" zien en de beslissing om te "blijven voor de rest van mijn leven" is een getuigenis van de diepe indruk die Neruda en deze plek achterlaten op degenen die het werkelijk voelen.

Gesfer, Canadá

NL Gedichtencollectie als eerbetoon aan Neruda (*Poemario en homenaje a Neruda*)

PABLO

De Araucaria's zagen je voorbijgaan

bogen hun takken en gaven
je schaduw en toonden
je de genereuze vrucht van
de *piñón*.

Onder de boom het tapijt
van het Araucaanse land

21

Je ging 's nachts je voelde het.
Je ging overdag het was dichtbij.

Analyse

(*Análisis*)

Dit gedicht van Alfred Asís, eenvoudigweg getiteld "PABLO", is het eerste in een serie opgedragen aan Pablo Neruda. Door middel van eenvoudige en suggestieve beelden transporteert de dichter ons naar het zuidelijke landschap van Chili, waar Neruda inspiratie en verbinding met de natuur vond.

De Araucaria's als Getuigen:

Het gedicht begint met het beeld van de Araucaria's, emblematische bomen van Zuid-Chili, die Neruda "zagen voorbijgaan".

De Araucaria's zijn geen gewone bomen, maar getuigen van de aanwezigheid van de dichter, die hun takken buigen als teken van respect en bewondering. Ze geven hem schaduw en bieden hem hun vrucht aan, de piñón (dennenpit).

De Verbinding met het Araucaans Land:

Het "tapijt van het Araucaans land" vertegenwoordigt de diepe verbinding van Neruda met de aarde en de Mapuche-cultuur. De dichter ervaart deze verbinding zowel 's nachts als overdag, en voelt de nabijheid van de aarde.

De Eenvoud van het Beeld:

Het gedicht wordt gekenmerkt door zijn eenvoud en helderheid, waarbij gebruik wordt gemaakt van een directe en suggestieve taal. De beelden zijn krachtig en stralen een gevoel van vrede en harmonie met de natuur uit.

Het Eerbetoon aan Neruda:

Door middel van deze beelden brengt Alfred Asís een eerbetoon aan de figuur van Pablo Neruda, waarbij hij zijn verbinding met de

natuur en zijn verankering in het Chileense land benadrukt.

Het gedicht voert ons naar de landschappen die Neruda inspireerden, waardoor we zijn aanwezigheid en zijn nalatenschap kunnen voelen.

Samenvattend: "PABLO" is een gedicht dat de figuur van Neruda viert door middel van de evocatie van de zuidelijke landschappen die zijn leven en werk hebben gemarkeerd.

Hier is het tweede gedicht, **DICHTER**, en de analyse, vertaald naar het Nederlands:

NL 2. DICHTER

(2. *POETA*)

Je benoemde vanuit de letters de weerspiegeling van de hemel de onrustige aarde de menselijke kwetsbaarheden. Je volgde de sporen van de zijrivierstroom van al die zaken die je geest overspoelden. Je zaaide en zij ontkiemden er waren meer die oogstten. Vandaag zijn zij degenen die van jou houden. Vanaf de blauwe zee en de hemelsblauwe lucht vanaf de *tambo* tot de stad vanaf het ruige platteland.

24

Analyse

(*Análisis*)

Dit tweede gedicht, getiteld "DICHTER", vervolgt het eerbetoon aan Pablo Neruda, waarbij de nadruk ligt op zijn figuur als schepper en op de impact van zijn werk.

De Omvang van zijn Werk:

Het gedicht benadrukt Neruda's vermogen om diverse aspecten van de werkelijkheid te

benoemen en een stem te geven: "de weerspiegeling van de hemel, de onrustige aarde, de menselijke kwetsbaarheden".

De diepgang en universaliteit van zijn poëzie worden onderstreept, die zich uitstrekt van de natuur tot menselijke emoties.

Inspiratie en Creatie:

"Je volgde de sporen van de zijrivierstroom van al die zaken die je geest overspoelden" verwijst naar de onuitputtelijke bron van inspiratie die Neruda bezat.

Het beeld van het zaaien en de oogst symboliseert het creatieve proces van de dichter en de vrucht van zijn werk.

25

De Nalatenschap en de Liefde:

Het gedicht benadrukt de liefde en bewondering die Neruda opwekt bij zijn lezers, die van hem houden "Vanaf de blauwe zee en de hemelsblauwe lucht, Vanaf de *tambo* tot de stad, vanaf het ruige platteland". Dit weerspiegelt de breedte en de duurzaamheid van zijn werk, dat mensen van verschillende achtergronden en plaatsen bereikt.

De Figuur van de Dichter:

De figuur van Neruda wordt benadrukt als een dichter die de grenzen overschreed en een onuitwisbare nalatenschap achterliet. De poëzie van Neruda wordt beschreven als iets dat ontkiemde en veel vrucht heeft gedragen.

Samenvattend: "DICHTER" is een eerbetoon aan Neruda's vermogen om de essentie van het leven en de natuur vast te leggen door middel van zijn poëzie, en aan de blijvende impact van zijn werk in de wereld.

NL 3. NOBEL (3. NOBEL)

Heb je je voorgesteld? De top bereiken van de andere berg, van mens en afkomst van degene die je roept tussen zusterlijke oorzaken menigten die verkondigen de waarde van het gevoel dat zij vanbinnen dragen. Dat zij jouw sporen zouden zoeken dichters en wandelaars zich zouden verwonderen de schonen en de zingende vogels. Projecties van woorden rechtstreeks uitgezonden gezaaid op papier met onuitwisbare inkt om rijpe vrucht te zijn die jouw mensen voedt.

27

Analyse (Análisis)

Het gedicht "NOBEL" van Alfred Asís, opgedragen aan Pablo Neruda, is een poëtische reflectie en een eerbetoon aan Pablo Neruda in de context van het ontvangen van deze transcendente onderscheiding. Asís richt zich direct tot Neruda, waarbij hij de omvang van de erkenning en de blijvende impact ervan onderzoekt.

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

De Initiële Vraag en de Omvang van de Prestatie:

Het gedicht begint met een retorische vraag: "Heb je je voorgesteld?" Deze directe aanspreking van Neruda creëert een intieme en reflectieve toon. Asís vraagt zich af of Neruda ooit het idee heeft gehad om "de top te bereiken / van de andere berg, van mens en afkomst".

De "top" en de "andere berg" zijn krachtige metaforen die het hoogtepunt van wereldwijde erkenning, de Nobelprijs, vertegenwoordigen. Het is geen fysieke berg, maar een prestatie van "mens en afkomst", wat wijst op een top die zowel is bereikt vanwege zijn menselijke staat als vanwege de transcendentie van zijn nalatenschap, zijn poëtische afkomst.

28

De Roep van de Zaken en de Publieke Erkenning:

Deze "berg" of erkenning is iets dat "je roept / tussen zusterlijke oorzaken". Dit kan worden geïnterpreteerd als het Nobel dat een natuurlijk gevolg of een roep is die voortkomt uit Neruda's diepe overtuigingen en strijd (zijn "zusterlijke oorzaken", zowel poëtisch als sociaal).

Het zijn de "menigten die verkondigen / de waarde van het gevoel dat zij vanbinnen

dragen" die, in wezen, deze erkenning valideren. Asís benadrukt dat de prijs een echo is van de diepe emotionele impact die Neruda's poëzie op de mensen had, hoe deze verbonden was met het populaire gevoel.

De Transcendentie en de Onuitwisbare Nalatenschap:

Het gedicht projecteert de toekomstige impact van Neruda: "Dat zij jouw sporen zouden zoeken". Zijn "sporen" symboliseren zijn werk, zijn vitale en poëtische pad, dat als gids en inspiratie zou dienen.

29

"dichters en wandelaars zich zouden verwonderen / de schonen en de zingende vogels." De bewondering voor Neruda zou zich niet beperken tot kenners of volgers, maar zou zich uitstrekken tot schoonheid in al haar vormen ("de schonen") en zelfs tot de natuur ("de zingende vogels"), wat duidt op een universaliteit en een diepe integratie van zijn werk in het weefsel van de wereld. De "verwondering" duidt op de diepe bewondering en de impact die zijn werk zou blijven genereren.

Het Woord als Eeuwige Voeding:

De "Projecties van woorden / rechtstreeks uitgezonden gezaaid op papier / met onuitwisbare inkt" beschrijven de aard van Neruda's poëzie: authentiek ("rechtstreeks uitgezonden"), duurzaam ("gezaaid op papier met onuitwisbare inkt").

Het doel van dit zaaien is "om rijpe vrucht te zijn die jouw mensen voedt". Dit is een centrale metafoor in het gedicht. Neruda's poëzie is niet alleen kunst, maar spiritueel voedsel, voeding voor "zijn mensen" (het volk, de mensheid). Zijn woorden voeden, troosten, inspireren en verrijken het leven van degenen die ze lezen.

Samenvattend: Het gedicht "NOBEL" van Alfred Asís is een eerbetoon dat de top overdenkt die Pablo Neruda met de Nobelprijs bereikte, niet alleen als een prijs, maar als de kristallisatie van de diepe emotionele band tussen de dichter en de "menigten". Asís benadrukt de universele bewondering die Neruda zou inspireren en, fundamenteel, de transcendente en voedende aard van zijn poëtische woord, gezaaid met "onuitwisbare inkt" om "rijpe vrucht" te worden die de ziel van de mensen voedt. Het is een visie op de Nobelprijs als een erkenning van Neruda's vermogen om het menselijk gevoel te raken en een onvergankelijke nalatenschap achter te laten.

NL 4. WANDELAAR (4. CAMINANTE)

Zó kleine voetjes begonnen jouw pad
modderig en koud warmpjes en
schaduwrijk. Vermoeid,
voortgesleept stevig hielen tikkend
markeerde je een pad in het bos in
bijna de hele wereld. Op blote voeten
in het zand op de planken en op de
stenen in het water en op de aarde, wandelaar in
afwachting. Daarna trok je de laarzen aan de
lakschoen Je betrad tapijten die waren niet langer
kapot! Ze waren rood van fluweel. Watten op de vloer
verzachtten jouw gang jouw volledige genoeg.

31

Analyse (Análisis)

Dit gedicht, getiteld "WANDELAAR", neemt ons mee op een reis door het levenspad van Pablo Neruda, waarbij de aandacht wordt gericht op zijn stappen, zowel letterlijk als figuurlijk.

De Eerste Stappen:

Het gedicht begint met het beeld van Neruda's "zó kleine voetjes", wat zijn nederige begin symboliseert.

Het initiële pad wordt beschreven als "modderig en koud", maar ook "warmpjes en schaduwrijk", wat wijst op moeilijkheden en schaduwen, maar ook op de warmte van thuis en introspectie.

Er wordt verwezen naar stappen die "vermoeid, voortgesleept" waren, maar ook "stevig hielen tikkend", wat de vasthoudendheid van de dichter weerspiegelt.

Het Pad van de Dichter:

"Markeerde je een pad in het bos, in bijna de hele wereld" benadrukt de wereldwijde invloed van Neruda en zijn vermogen om paden te banen in de literatuur.

"Op blote voeten in het zand op de planken en op de stenen in het water en op de aarde, wandelaar in afwachting." Dit toont de verbinding van Neruda met de elementen van de natuur, en hoe deze hem inspireerde.

De Opkomst en Erkenning:

Het beeld van "de laarzen aantrekken" en de "lakschoen" symboliseert de sociale opkomst en de erkenning van de dichter.

"Je betrad tapijten die waren niet langer kapot! Ze waren rood van fluweel"

vertegenwoordigt de luxe en roem die Neruda bereikte.

"Watten op de vloer verzachtten jouw gang
jouw volledige genoeg." Dit toont het
comfort en het genieten van de behaalde
successen.

De Metafoor van het Pad:

Het gedicht gebruikt de metafoor van het pad
om Neruda's leven te vertegenwoordigen,
vanaf zijn nederige begin tot zijn wereldwijde
erkenning.

Het belang van elke stap wordt benadrukt,
van de eerste en moeilijke tot de meest
glorieuze.

De Menselijkheid van Neruda:

Ondanks de roem en erkenning verliest het
gedicht de menselijkheid van Neruda niet uit
het oog, door zijn afkomst en zijn verbinding
met de aarde in herinnering te brengen.

Samenvattend: "WANDELAAR" is een gedicht dat ons
uitnodigt om na te denken over het levenspad van
Pablo Neruda, waarbij zijn vasthoudendheid, zijn
verbinding met de aarde en zijn literaire nalatenschap
worden benadrukt.

NL 5. NAAR DE HEMEL (5. AL CIELO)

Je hief je blik je ontmoette
het niets daarna kwamen
de sterren, de kometen en
de triaden. Ze bezaaiden
jouw ogen, jouw blik
Verzen en maten werden
geboren ze vormden
boeken en gewaden.

Daarna kwam de maan en verlichtte jou met zilver
legde een tapijt over jouw landschap, bediamanteerde
jouw hoop. De donder liet zich voelen je opende jouw
diepe ogen je bleef woedend en wilde niet sterven.

Analyse (Análisis)

Dit gedicht, getiteld "NAAR DE HEMEL", voert ons
naar een kosmische dimensie van het werk van Pablo
Neruda, waarbij zijn verbinding met het universum en
zijn strijd tegen de sterfelijkheid worden verkend.

De Blik naar het Oneindige:

Het gedicht begint met het beeld van Neruda
die zijn blik naar de hemel richt en
aanvankelijk "het niets" ontmoet.

Dit "niets" kan worden geïnterpreteerd als de onmetelijkheid van het universum en het gevoel van nietigheid tegenover de uitgestrektheid ervan.

Het Kosmische Ontwaken:

Vervolgens wordt de hemel gevuld met "sterren, de kometen en de triaden", symbolen van de schoonheid en het mysterie van de kosmos.

"Ze bezaaiden jouw ogen, jouw blik" suggereert dat deze hemelse beelden de creativiteit van Neruda inspireerden, waardoor zijn "verzen en maten" ontstonden. "Verzen en maten werden geboren ze vormden boeken en gewaden" vertegenwoordigt het literaire werk van Neruda, alsof dit door het universum zelf is gecreëerd.

35

Het Licht en de Hoop:

De komst van de maan, die "verlichtte jou met zilver" en "legde een tapijt over jouw landschap", symboliseert het licht van de inspiratie en de hoop.

"Bediamanteerde jouw hoop" toont ons hoe de maan glans gaf aan de hoop van Neruda.

De Strijd tegen de Sterfelijkheid:

De plotselinge verschijning van de "donder" vertegenwoordigt de confrontatie met de sterfelijkheid.

"Je opende jouw diepe ogen je bleef woedend en wilde niet sterven" toont de weerstand van Neruda tegen de dood en zijn verlangen om door middel van zijn werk te transcenderen.

Verbinding met het Universum:

Het gedicht legt een verbinding tussen het werk van Neruda en het universum, wat suggereert dat zijn poëzie een uitdrukking is van de uitgestrektheid en het mysterie van de kosmos.

Het gedicht nodigt uit tot reflectie over het leven, de dood en de transcendentie.

Samenvattend: "NAAR DE HEMEL" is een gedicht dat de kosmische dimensie van Neruda's poëzie verkent, waarbij zijn vermogen om inspiratie te vinden in het universum en zijn strijd tegen de sterfelijkheid worden benadrukt.

NL 6. DE BLOEM IN DE ZIEL VAN PABLO (6. *La flor en el alma de Pablo*)

Als Rozen van zijde als blauwe Viooltjes de trotse Chagual de gewone letters werden zonder gelijke geboren. Bloem en aroma van Eucalyptussen hars van de pijnboom geur van de laurier heilige van de Canelo. Een voor een presenteerde de bloem zich aan jou bezaaide het jouw ziel van vreugde tot verdriet maar, jouw kalmte verspreidde zich toen de kolibri zich voedde het was elixir en zoetheid op een zonnige dag flapperde het vogeltje en zaaide de liefde in jou.

37

Analyse (Análisis)

Dit gedicht, getiteld "DE BLOEM IN DE ZIEL VAN PABLO", verkent de verbinding van Pablo Neruda met de natuur, waarbij de metafoor van bloemen wordt gebruikt om de inspiratie en de emoties weer te geven die in zijn ziel bloeiden.

De Diversiteit van Bloemen:

Het gedicht somt een verscheidenheid aan bloemen op, van de delicate "Rozen van

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

zijde" en "blauwe Viooltjes" tot de inheemse "trotse Chagual" en de "gewone letters" die veranderen in iets "zonder gelijke".

Ook worden bomen genoemd zoals de "Eucalyptus", de "Pijnboom" en de "Canelo" (Kaneelboom), waarvan de geuren en harsen de zintuiglijke rijkdom van de natuur symboliseren.

De Natuur als Bron van Inspiratie:

"Een voor een presenteerde de bloem zich aan jou bezaaide het jouw ziel" suggereert dat de natuur een constante bron van inspiratie was voor Neruda, die zijn ziel voedde met een verscheidenheid aan emoties.

"Van vreugde tot verdriet maar, jouw kalmte verspreidde zich" toont hoe de natuur de gemoedstoestanden van de dichter beïnvloedt.

De Kolibri als Symbool van Liefde:

Het beeld van de kolibri (*picaflor*) die zich voedt met de nectar van de bloemen, vertegenwoordigt de liefde en zoetheid die Neruda in de natuur vond.

"Het was elixir en zoetheid op een zonnige dag flapperde het vogeltje en zaaide de

liefde in jou" toont ons hoe de natuur de liefde aan Neruda schenkt.

De Natuur in de Ziel van Neruda:

Het gedicht suggereert dat de natuur Neruda niet alleen inspireerde, maar ook een integraal onderdeel van zijn ziel werd. De bloemen en de geuren van de natuur bloeiden in zijn innerlijk en gaven aanleiding tot zijn poëzie.

Samenvattend: "DE BLOEM IN DE ZIEL VAN PABLO" is een gedicht dat de diepe verbinding van Neruda met de natuur viert, waarbij wordt benadrukt hoe de schoonheid en diversiteit van de natuurlijke wereld zijn ziel voedden en zijn werk inspireerden.

39

**NL 7. Pablo, de regen
van het zuiden
(7. Pablo, la lluvia del
sur)
PABLO**

De regen van het vochtige zuiden maakte je nat onderweg naar school. De regen regende op je borst en rug op je breedgerande hoed en de ochtendstok in groene bergen van hoop en bomen die jouw aankomst aankondigden.

40

**Analyse
(Análisis)**

Dit gedicht, getiteld "Pablo, de regen van het zuiden", roept het beeld op van een jonge Pablo Neruda die de regen trotseert op weg naar school, en verbindt hem met het landschap en de atmosfeer van Zuid-Chili.

De Regen als Alomtegenwoordig Element:

Het gedicht benadrukt de constante aanwezigheid van de regen in het leven van Neruda, vooral tijdens zijn jeugd in Zuid-Chili.

De herhaling van de zin "De regen regende op je" benadrukt de intensiteit en de volharding van dit natuurlijke element.

De Verbinding met het Zuidelijke Landschap:

De regen wordt een symbool van het zuidelijke, vochtige en groene landschap, dat een diepgaande invloed had op het werk van Neruda.

"in groene bergen van hoop en bomen die jouw aankomst aankondigden" toont ons de aanwezigheid van de natuur, en hoe deze het leven van Neruda markeerde.

Het Beeld van de Jonge Neruda:

Het gedicht transporteert ons naar de kindertijd van Neruda, waarbij we ons hem voorstellen wandelend in de regen met zijn "breedgerande hoed" en zijn "stok".

Dit beeld roept de eenvoud en nederigheid van zijn begin op.

De Regen als Symbool van Inspiratie:

De regen, die als een obstakel gezien zou kunnen worden, wordt een symbool van inspiratie voor de jonge Neruda.

"De regen van het vochtige zuiden maakte je nat onderweg naar school" toont ons hoe de regen zelfs in de meest alledaagse activiteiten aanwezig was.

Samenvattend: "Pablo, de regen van het zuiden" is een gedicht dat de essentie van het zuidelijke landschap en de invloed ervan op het leven en werk van Pablo Neruda vastlegt, waarbij regen wordt gebruikt als een krachtig symbool van verbinding met de natuur.

NL 8. Pablo en de stenen van de rivier (8. *Pablo y las piedras del río*)

PABLO

De stenen van de rivier klinken ze slijpen hun randen
bij het passeren van de stroom Meer dan één steen,
geworpen door jouw hand raakte de bevroren

oppervlakken het deed
hen geen pijn, want ze
waren gegratineerd met
zachte odes en gedichten
als zijde vanuit jouw
royale handen in
geschriften en jouw ogen

vol verlangen naar avontuur.

Analyse

(*Análisis*)

Dit gedicht, getiteld "Pablo en de stenen van de rivier", roept het beeld op van een jonge Pablo Neruda die in interactie is met de stenen van een rivier, waarbij dit beeld wordt gebruikt om de verbinding van de dichter met de natuur en zijn vermogen om de werkelijkheid te transformeren door middel van poëzie te symboliseren.

Het Beeld van de Stenen van de Rivier:

Het gedicht begint met de beschrijving van de stenen van de rivier, die "klinken en hun

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

randen slijpen bij het passeren van de stroom". Dit beeld roept de kracht en de schoonheid van de natuur op.

De stenen vertegenwoordigen de tastbare en concrete werkelijkheid, maar ook de mogelijkheid tot transformatie.

De Interactie van Neruda met de Stenen:

"Meer dan één steen, geworpen door jouw hand, raakte de bevroren oppervlakken" suggereert de speelse en onderzoekende interactie van Neruda met de natuur.

De stenen, "gegratineerd met zachte odes en gedichten als zijde", symboliseren het vermogen van Neruda om de werkelijkheid te transformeren door middel van zijn poëzie, deze doordrenkend met schoonheid en betekenis.

Poëzie als Transformatie:

Het gedicht suggereert dat de poëzie van Neruda de kracht heeft om de werkelijkheid te verzachten en te verfraaien, alsof de stenen onder zijn aanraking in zijde veranderen.

"vanuit jouw royale handen in geschriften en jouw ogen vol verlangen naar avontuur" toont ons de energie van Neruda, en hoe deze energie werd overgebracht in zijn werk.

De Verbinding met de Natuur:

Het gedicht benadrukt de diepe verbinding van Neruda met de natuur, die zich manifesteert in zijn interactie met de stenen van de rivier.

De natuur als inspiratie en als middel voor creatie.

Samenvattend: "Pablo en de stenen van de rivier" is een gedicht dat het vermogen van Pablo Neruda viert om de werkelijkheid te transformeren door middel van zijn poëzie, waarbij het beeld van de stenen van de rivier wordt gebruikt als een krachtig symbool van deze transformatie.

45

NL 9. Pablo, schrijvend naar het zuiden (9. Pablo, escribiéndole al sur)

Het zuiden veranderde in een *vergel* (lusthof) door
jouw pen Op papier riep je de Araucaria's op de
heilige Canelo en meer naar het westen de Lenga
geparkeerd naast de Ñirre
en de vulkaan op de toppen
van de bergen. Verder naar
beneden de Coihues, de
Mañío de Ulmo met een
universeel aroma bomen
van jouw bos van het
magische en virale groen
groen vanuit het aardse bed
contrasterend met de hoogten van jouw blauwachtige
hemel.

46

Analyse (Análisis)

Dit gedicht, getiteld "Pablo, schrijvend naar het zuiden", viert Pablo Neruda's vermogen om het zuidelijke landschap van Chili door middel van zijn schrijven te transformeren in een poëtisch universum.

De Transformatie van het Zuiden door de Pen:

Het gedicht benadrukt hoe Neruda, met zijn pen, het zuiden veranderde in een "vergel"

(lusthof), een plek van weelderige
schoonheid en vruchtbaarheid.

Dit onderstreept de kracht van poëzie om
leven te geven en de werkelijkheid te
transformeren.

De Evocatie van het Zuidelijke Landschap:

Emblematische bomen van Zuid-Chili
worden genoemd, zoals de Araucaria's, de
heilige Canelo, de Lenga, de Ñirre, de
Coihues, de Mañío en de Ulmo, wat een
levendig en gedetailleerd beeld van het
landschap creëert.

De beschrijving van de bomen en de
vulkaan in de bergen roept de majesteit en
de diversiteit van het zuidelijke landschap
op.

De Verbinding met de Natuur:

Het gedicht benadrukt de diepe verbinding
van Neruda met de natuur, die zich
manifesteert in zijn vermogen om deze met
zoveel precisie en schoonheid op te roepen.
"Bomen van jouw bos van het magische en
virale groen groen vanuit het aardse bed
contrasterend met de hoogten van jouw
blauwachtige hemel" toont ons hoe het bos
en de hemel van Neruda waren.

Poëzie als een Daad van Creatie:

Het gedicht suggereert dat het schrijven van Neruda een daad van creatie is, waarin de dichter vorm en betekenis geeft aan het zuidelijke landschap.

Neruda creëert door middel van zijn poëzie een landschap dat een deel van hem is.

Samenvattend: "Pablo, schrijvend naar het zuiden" is een gedicht dat Pablo Neruda's vermogen viert om de essentie van het zuidelijke landschap vast te leggen door middel van zijn poëzie, en het transformeert in een eeuwig poëtisch universum.

NL 10. De Visie van Pablo

(10. La visión de Pablo)

WAT ZIE JE, PABLO? Een meeuw Een stenen huis
Bergen van illusie Je ziet, Pablo, jouw magische toneel

Isla Negra, dat van de
zwarte rotsen. De ouden
vertellen, dat Isla Negra
slechts een spoor was
Dat de vissers bij
terugkeer van hun werk
op zee de donkere
rotsen zagen aan de

kust en zeiden: "We zijn aangekomen in Isla Negra" Zo
werd jouw naam gezaaid Pablo van Isla Negra.

49

Analyse

(Análisis)

Dit gedicht, getiteld "De Visie van Pablo", transporteert ons naar Isla Negra, de plek waar Pablo Neruda zijn toevluchtsoord en bron van inspiratie vond.

De Vraag en het Antwoord:

Het gedicht begint met de vraag "WAT ZIE JE, PABLO?", wat ons uitnodigt om de wereld door de ogen van de dichter te aanschouwen. Het antwoord onthult de visie van Neruda: "Een meeuw Een stenen huis Bergen van

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

illusie". Deze beelden roepen de eenvoud en de schoonheid van het kustlandschap op.

Isla Negra als Magisch Toneel:

"Je ziet, Pablo, jouw magische toneel Isla Negra, dat van de zwarte rotsen" plaatst ons op de emblematische plek die het leven en werk van Neruda markeerde.

Isla Negra wordt gepresenteerd als een droomplek, waar natuur en verbeelding met elkaar verweven zijn.

De Oorsprong van de Naam Isla Negra:

Het gedicht vertelt ons een legende over de oorsprong van de naam Isla Negra, waarbij het wordt gerelateerd aan de visie van de vissers die terugkeerden van zee.

"De ouden vertellen, dat Isla Negra slechts een spoor was Dat de vissers bij terugkeer van hun werk op zee de donkere rotsen zagen aan de kust en zeiden: We zijn aangekomen in Isla Negra Zo werd jouw naam gezaaid Pablo van Isla Negra."

Dit verhaal voegt een vleugje mysterie en magie toe aan de plek, en verbindt het met de lokale tradities en cultuur.

De Verbinding van Neruda met Isla Negra:

Het gedicht suggereert dat Isla Negra niet alleen een fysieke plek was voor Neruda,

maar ook een ruimte van creatie en ontmoeting met zichzelf.

De laatste zin "Pablo van Isla Negra" creëert een identiteit tussen de dichter en zijn plek.

Samenvattend: "De Visie van Pablo" is een gedicht dat ons uitnodigt om de schoonheid van Isla Negra te aanschouwen door de ogen van Pablo Neruda, waarbij het belang van deze plek in zijn leven en werk wordt benadrukt.

NL 11. Jouw Stappen Langzaam en Zeker (11. *Tus pasos lentos y seguros*)

Jouw stappen langzaam en zeker zoals jouw stem stil en rustig.

Wie leidde jouw stappen Pablo? Na het regenachtige zuiden naar een stad naast de bergketen naar een Eiland vol Cipressen van sporen betreden door karren van weleer van voorbijgaande golven en kleurrijke vissen.

Wie ontving jouw stappen, Pablo? Met het ijzeren anker dat je op jouw land achterliet en dat nog steeds bezweet en geroest blijft door de zeebries door het verstrijken van de tijd die jouw blik niet roestte die jouw uitgesneden letters verlicht achter de Chagual.

Analyse (*Análisis*)

Dit gedicht, getiteld "JOUW STAPPEN LANGZAAM EN ZEKER ZOALS JOUW STEM STIL EN RUSTIG", reflecteert op het pad dat Pablo Neruda heeft afgelegd, vanaf zijn begin in Zuid-Chili tot zijn aankomst in Isla Negra, een plek die zijn toevluchtsoord en bron van inspiratie werd.

Het Beeld van de Stappen en de Stem:

Het gedicht begint met de beschrijving van Neruda's stappen, "langzaam en zeker", en zijn stem, "stil en rustig", wat een beeld van sereniteit en wijsheid oproept.

Dit beeld contrasteert met de intensiteit en passie die in zijn poëzie te vinden zijn.

De Reis vanuit het Zuiden:

Het gedicht roept de reis van Neruda op vanuit het "regenachtige zuiden" naar een stad naast de bergketen en ten slotte naar Isla Negra.

Deze reis symboliseert Neruda's zoektocht naar een plek waar hij zich kon verbinden met de natuur en zijn eigen stem kon vinden.

Isla Negra als Bestemming:

Isla Negra wordt beschreven als een magische plek, vol "Cipressen", "sporen betreden door karren van weleer", "voorbijgaande golven en kleurrijke vissen".

Deze beschrijving benadrukt de schoonheid en rust van de plek, die het thuis van Neruda werd.

Het IJzeren Anker:

Het beeld van het "ijzeren anker" dat Neruda op zijn land achterliet, symboliseert zijn

verankering aan zijn oorsprong en zijn verbinding met de zee.

"En dat nog steeds bezweet en geroest blijft door de zeebries door het verstrijken van de tijd die jouw blik niet roestte die jouw uitgesneden letters verlicht achter de Chagual." Dit toont ons hoe het verstrijken van de tijd de nalatenschap van de dichter niet aantast.

De Vraag Wie zijn Stappen Leidde:

De vraag "Wie leidde jouw stappen Pablo?" nodigt uit tot reflectie over de krachten die het leven en werk van Neruda beïnvloedden.

Het antwoord is te vinden in zijn liefde voor de natuur, zijn passie voor poëzie en zijn constante zoektocht naar schoonheid en waarheid.

54

Samenvattend: "JOUW STAPPEN LANGZAAM EN ZEKER ZOALS JOUW STEM STIL EN RUSTIG" is een gedicht dat de reis van Pablo Neruda naar zijn bestemming viert, waarbij het belang van Isla Negra in zijn leven en werk wordt benadrukt.

NL 12. ACROSTICHON (12. ACRÓSTICO)

Poeet

Ancestraal

Braafheid met een stalen gestel

Lezen en Schrijven

Opstaan van woorden

Nacht zwart en sterrenrijk

Eeuwen van het jaar vergezelden je

Reacties van de trein die in het zuiden achterbleven

Uit de zee, een Aalscholver naast de meeuwen

Daarna, na de storm

Afgestreken werden je zeilen om op te stijgen.

55

Analyse

(*Análisis*)

Dit gedicht, getiteld "ACROSTICHON", is een eerbetoon aan Pablo Neruda dat gebruikmaakt van de vorm van het acrostichon, waarbij de eerste letter van elk vers de naam "PABLO NERUDA" vormt.

De Structuur van het Acrostichon:

Elk vers van het gedicht begint met een letter van de naam "PABLO NERUDA", waardoor een structuur ontstaat die het eerbetoon aan de dichter versterkt.

De Beschrijving van Neruda:

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

Het gedicht beschrijft Neruda als een "Ancestrale Poeet", wat zijn verbinding met de wortels en de traditie benadrukt.

"Braafheid met een stalen gestel" toont de kracht van de dichter.

"Lezen en Schrijven Opstaan van woorden" benadrukt Neruda's capaciteit met taal.

"Nacht zwart en sterrenrijk" roept de schoonheid op van het nachtelijke landschap, een terugkerend thema in zijn poëzie.

"Eeuwen van het jaar vergezelden je" toont de verbinding van Neruda met de natuur.

"Reacties van de trein die in het zuiden achterbleven" brengt ons naar Zuid-Chili, een belangrijke plek in het leven van Neruda.

"Een Aalscholver naast de meeuwen" roept het maritieme leven op dat aanwezig was in het leven van Neruda.

"Daarna, na de storm Afgestreken werden je zeilen om op te stijgen." Dit toont hoe Neruda altijd weer boven kwam.

De Evocatie van het Werk en Leven van Neruda:

Het gedicht verwijst naar sleutelementen uit het leven en werk van Neruda, zoals zijn verbinding met Zuid-Chili, zijn liefde voor de natuur en zijn beheersing van de taal.

Het acrostichon is een poëtische samenvatting van de belangrijkste elementen in het leven van Neruda.

Samenvattend: "ACROSTICHON" is een gedicht dat de vorm van het acrostichon gebruikt om eer te bewijzen aan Pablo Neruda, waarbij de sleutelaspecten van zijn leven en werk worden benadrukt.

NL 13. VROUW

(13. MUJER)

Pablo: Jouw ogen zagen hen jouw letters beitelten hen uit. Eén blik was voldoende om een geliefde te vinden.

Verlangens en illusies kussen in
overvloed verboden strelingen
stroom van emoties Eenvoudig,
warm, vreemde trouw zoekend
naar de weide de smarten

achterlatend. Onvergankelijke
glimlach aankomend bij de vrouw

van was geest helder en trefzeker als een steen uit de
groeve.

Analyse

(Análisis)

Dit gedicht, getiteld "VROUW", verkent de relatie van Pablo Neruda met vrouwen, waarbij zijn vermogen om hun essentie door middel van zijn poëzie vast te leggen, wordt benadrukt.

De Blik en het Schrijven:

Het gedicht begint met het benadrukken van Neruda's vermogen om de schoonheid van de vrouw te zien en vast te leggen door middel van zijn "ogen" en zijn "letters".

"Eén blik was voldoende om een geliefde te vinden" toont Neruda's gemak om geboeid te worden.

De Emoties en de Verlangens:

Het gedicht roept de passie en het verlangen op die Neruda voelde voor vrouwen, waarbij "verlangens en illusies, kussen in overvloed, verboden strelingen, stroom van emoties" worden beschreven. "Eenvoudig, warm, vreemde trouw zoekend naar de weide de smarten achterlatend." Dit toont ons de liefdesrelaties van de dichter.

De Idealisering van de Vrouw:

Het gedicht suggereert ook een idealisering van de vrouw, waarbij zij wordt beschreven als een "vrouw van was, geest helder en trefzeker als een steen uit de groeve". "Onvergankelijke glimlach" toont hoe de schoonheid van de vrouw iets blijvends is.

De Vrouw in de Poëzie van Neruda:

Het gedicht weerspiegelt de constante aanwezigheid van de vrouw in de poëzie van Neruda, waar zij een muze, een object van verlangen en een symbool van schoonheid wordt.

Alfred Asís laat ons zien hoe de vrouw een grote inspiratie was voor Neruda.

Samenvattend: "VROUW" is een gedicht dat de relatie van Pablo Neruda met vrouwen verkent, waarbij zijn vermogen om hun essentie door middel van zijn poëzie vast te leggen, wordt benadrukt en hoe de figuur van de vrouw belangrijk was in zijn leven en werk.

NL 14. Pablo en de Rivier

(14. Pablo y el río)

Je wilde erop varen je voelde
 zijn stenen als een kleine zee
 zijn schuim en kielzog. Je
 dompelde jouw voeten in zijn
 koude wateren stromingen
 duwden je jouw handen prezen.
 Het gemurmel van zijn stenen
 trok jouw aandacht ja, zij spraken tot jou vanuit de
 woedende bedding zij zongen voor jou de klanken van
 de rivier.

Analyse

(Análisis)

Dit gedicht, getiteld "PABLO EN DE RIVIER", verkent de relatie van Pablo Neruda met de rivier, een natuurlijk element dat het leven, de beweging en de inspiratie symboliseert.

De Fysieke Verbinding met de Rivier:

Het gedicht beschrijft de fysieke interactie van Neruda met de rivier: "Je wilde erop varen, je voelde zijn stenen, je dompelde jouw voeten in zijn koude wateren".

Deze beelden roepen de zintuiglijke ervaring van Neruda op, zijn directe contact met de natuur.

De Rivier als een Kleine Zee:

"als een kleine zee zijn schuim en kielzog" toont de visie van Neruda, hoe de rivier een kleine zee is met zijn eigen kenmerken.

De Rivier als Bron van Inspiratie:

"Het gemurmel van zijn stenen trok jouw aandacht, ja, zij spraken tot jou vanuit de woedende bedding, zij zongen voor jou de klanken van de rivier" suggereert dat de rivier een bron van inspiratie was voor Neruda, die in zijn gemurmel en in het geluid van zijn stenen een poëtische melodie vond.

De stenen spraken tot de dichter en gaven hem inspiratie voor zijn poëzie.

De Rivier als Symbool van het Leven:

De rivier, met zijn constante stroom en beweging, kan worden geïnterpreteerd als een symbool van het leven, dat stroomt en transformeert.

"stromingen duwden je jouw handen prezen" toont ons de kracht van de rivier, en hoe Neruda die bewonderde.

De Natuur als Stem:

Het gedicht vertegenwoordigt de natuur als een entiteit die communiceert met de dichter.

Samenvattend: "PABLO EN DE RIVIER" is een gedicht dat de verbinding van Pablo Neruda met de rivier viert, waarbij zijn vermogen om inspiratie te vinden in de natuur en zijn poëtische stem waar te nemen, wordt benadrukt.

NL 15. Pablo en de Vulkaan

(15. Pablo y el volcán)

Jouw blik rees naar de ijskegel hoge heuvel van de aarde tot de hemel donderend en rookpluimen verwonderden jouw onschuld. Begeleiders van scenario's als bed hun meren in witte gewaden in de winter uitgetkleed in de zomer. Je raakte de harde magma's aan die vurig stroomden van die afwezige dagen die morgen zullen terugkeren.

64

Analyse

(Análisis)

Dit gedicht, getiteld "PABLO EN DE VULKAAN", verkent de fascinatie van Pablo Neruda voor vulkanen, symbolen van de kracht van de natuur en de transformatie.

De Blik naar de Hoogte:

Het gedicht begint met het beeld van Neruda's blik gericht op de "ijskegel", de vulkaan, die zich uitstrekt "van de aarde tot de hemel".

Dit vertegenwoordigt Neruda's bewondering voor de majesteit en de imposante aard van de vulkaan.

De Kracht en het Mysterie van de Vulkaan:

"Donderend en rookpluimen verwonderden jouw onschuld" roept de kracht en het mysterie van de vulkaan op, met zijn geluiden en uitstoot.

"Begeleiders van scenario's als bed hun meren in witte gewaden in de winter uitgekleeft in de zomer." Dit toont ons de veranderingen in het landschap rond de vulkaan.

65

De Verbinding met de Aarde:

"Je raakte de harde magma's aan die vurig stroomden van die afwezige dagen die morgen zullen terugkeren" suggereert een fysieke en emotionele verbinding van Neruda met de aarde, met haar geschiedenis en haar energie.

Magma, symbool van de innerlijke kracht van de aarde, vertegenwoordigt ook de creatieve kracht van Neruda.

De Vulkaan als Symbool van Transformatie:

De vulkaan, met zijn vermogen om het landschap te transformeren, kan worden geïnterpreteerd als een symbool van de

constante transformatie van het leven en de natuur.

De Natuur als Bron van Inspiratie:

Het gedicht presenteert de natuur als een bron van inspiratie voor Neruda.

Samenvattend: "PABLO EN DE VULKAAN" is een gedicht dat de fascinatie van Pablo Neruda voor vulkanen viert, waarbij zijn vermogen om schoonheid en betekenis te vinden in de kracht en de transformatie van de natuur wordt benadrukt.

NL 16. Pablo, een Traan (16. Pablo, una lágrima)

Ik zie de gouden wangen doorkruist door een traan als de zijrivier van de berg op gezichtjes van morgen. Zij zijn degenen die van jou houden en elke dag naar jouw schoot komen, ze betreden het land van Isla Negra en zien in de zee de zonsondergang. Het zijn er duizenden, die verkondigen dat zij jou al kenden wandelaars, passanten uit verre landen genereuze zaaisels van zoveel broeders.

67

Analyse (Análisis)

Dit gedicht, getiteld "PABLO, EEN TRAAN", roept de emotie en de blijvende nalatenschap van Pablo Neruda op, waarbij de nadruk ligt op de verbinding tussen de dichter en zijn bewonderaars in Isla Negra.

De Traan als Symbool van Emotie:

Het gedicht begint met het beeld van een traan die de "gouden wangen" doorkruist, wat de emotie symboliseert die Neruda nog steeds opwekt bij zijn bezoekers.

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

"Als de zijrivier van de berg op gezichtjes van morgen." Dit beschrijft de traan als een rivier, die van bovenaf stroomt, naar de toekomst toe.

Isla Negra als Bedevaartsoord:

Het gedicht beschrijft hoe de bewonderaars van Neruda naar Isla Negra komen, "het land van Isla Negra betreden" en de zee aanschouwen, op zoek naar verbinding met de geest van de dichter.

"Zij zijn degenen die van jou houden en elke dag naar jouw schoot komen" toont de genegenheid die de mensen voelen voor de dichter.

De Blijvende Nalatenschap van Neruda:

"Duizenden, die verkondigen dat zij jou al kenden wandelaars, passanten uit verre landen genereuze zaaisels van zoveel broeders" benadrukt de universaliteit van Neruda's nalatenschap, die grenzen en generaties overstijgt.

De dichter leeft voort in de harten van zijn lezers.

De Verbinding tussen de Dichter en zijn Bewonderaars:

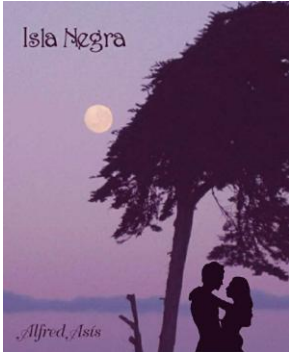
Het gedicht legt een emotionele verbinding tussen Neruda en zijn bewonderaars, die in

zijn poëzie en in zijn woonplaats een toevluchtsoord en een bron van inspiratie vinden.

Samenvattend: "PABLO, EEN TRAAN" is een gedicht dat de emotionele nalatenschap van Pablo Neruda viert, waarbij de blijvende verbinding tussen de dichter en zijn bewonderaars in Isla Negra wordt benadrukt.

NL 17. In Isla Negra (17. En Isla Negra)

De nacht valt over Isla Negra De cipressen veranderen in spoken. De maan voedt de golven van die woeste

zee die de stilte dooft. De bloemen bereiken het vermogen om hun aroma's uit te stralen. De zoetheid van de chagual. De honing van de doca, tot het bittere van de aloë vera. Binnenkomend in huis, Pablo, een rode wijn "navegao" van warme, slaapverwekkende dampen. De

regen begint haar feestmaal terwijl ze op het filosofische dak slaat. De donder klinkt je wordt overspoeld door creativiteit. Je wilt jouw gevoel neerschrijven je kijkt naar jouw geliefde die naast je in slaap is gewiegd; of je gaat met haar naar bed of je laat haar links liggen en je neemt het potlood en het papier en je laat jouw letters bloeien.

Analyse (Análisis)

Dit gedicht, getiteld "IN ISLA NEGRA", transporteert ons naar de magische atmosfeer van Isla Negra tijdens een stormachtige nacht, waar de natuur en de

creativiteit in de figuur van Pablo Neruda met elkaar verweven zijn.

De Nachtelijke Atmosfeer van Isla Negra:

Het gedicht beschrijft de transformatie van het nachtelijke landschap van Isla Negra, waar de cipressen in spoken veranderen en de zee woelt onder het licht van de maan.

Deze mysterieuze en suggestieve atmosfeer creëert een perfect toneel voor poëtische inspiratie.

De Symfonie van de Natuur:

Het gedicht roept de aroma's van de bloemen en de smaken van de natuur op, van de zoetheid van de chagual tot het bittere van de aloë vera, wat een zintuiglijke symfonie creëert.

De regen en de donder voegen zich bij deze symfonie, wat een sfeer van intensiteit en emotie creëert.

Het Toevluchtsoord van Neruda:

Het gedicht brengt ons naar het huis van Neruda, waar de dichter toevlucht en warmte vindt bij een rode wijn "navegao" (een soort gekruide, warme wijn).

Dit moment van intimiteit en bezinning contrasteert met de intensiteit van de storm buiten.

De Poëtische Inspiratie:

De regen en de donder wekken de creativiteit van Neruda, die zich gedreven voelt om zijn gevoelens neer te schrijven.

Het gedicht toont ons de dualiteit van de dichter, die worstelt tussen het gezelschap van zijn geliefde en de noodzaak om zijn inspiratie de vrije loop te laten.

"of je gaat met haar naar bed of je laat haar links liggen en je neemt het potlood en het papier en je laat jouw letters bloeien" toont ons deze dualiteit.

De Natuur als Muze:

In dit gedicht wordt de natuur gepresenteerd als de grote muze van de dichter.

Samenvattend: "IN ISLA NEGRA" is een gedicht dat de essentie van het leven van Pablo Neruda in Isla Negra vastlegt, waar de natuur, de emotie en de creativiteit met elkaar verweven zijn in een magisch en suggestief landschap.

NL 18. Meer en Meer van Neruda (18. *Más y más de Neruda*)

Ik liep door de heuvels van Chili. Door die eindeloze lanen van Buenos Aires. Door de lanen van Parijs en pleinen van Spanje, zelfs door Machu Picchu en de Peruaanse bergen. Straatjes en

doorgangen van pure natuur in uithoeken van de wereld, volgend een spoor van een kever, de vlucht van de vlinder, het zwemmen van de vis. De vlucht van de vogel over de zee, het vallen van het droge blad van de boom het kraken van de tak gestreeld door de wind. Meer en meer van jou... Pablo

Analyse (Análisis)

Dit gedicht, getiteld "MEER EN MEER VAN NERUDA", viert de alomtegenwoordige aanwezigheid van Pablo Neruda in de wereld, van de landschappen van zijn geboorteland Chili tot de verste uithoeken van de planeet.

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

De Reis van Neruda door de Wereld:

Het gedicht beschrijft de tocht van Neruda door diverse plaatsen in de wereld, van de "heuvels van Chili" tot "Machu Picchu" en de "pleinen van Spanje".

Deze beschrijving roept het beeld op van een reizende Neruda, die de wereld doorkruiste op zoek naar inspiratie en ervaringen.

De Verbinding met de Natuur:

Het gedicht benadrukt Neruda's verbinding met de natuur, waarbij elementen worden genoemd zoals "het spoor van een kever", "de vlucht van de vlinder", "het zwemmen van de vis" en "het vallen van het droge blad".

Deze beelden roepen de gevoeligheid van Neruda op voor de natuurlijke wereld, die wordt weerspiegeld in zijn poëzie.

De Alomtegenwoordige Aanwezigheid van Neruda:

Het gedicht suggereert dat de aanwezigheid van Neruda zich uitstrekt buiten de plaatsen die hij bezocht, en "straatjes en doorgangen van pure natuur in uithoeken van de wereld" doordringt.

"Meer en meer van jou... Pablo" benadrukt de volharding van zijn nalatenschap, die voortleeft in de herinnering en verbeelding van zijn lezers.

De Natuur als Eenmakend Element:

Het gedicht toont ons hoe de natuur een eenmakend element is, dat Neruda met de wereld verbindt.

Samenvattend: "MEER EN MEER VAN NERUDA" is een gedicht dat de blijvende aanwezigheid van Pablo Neruda in de wereld viert, waarbij zijn verbinding met de natuur en zijn vermogen om grenzen en generaties te overstijgen worden benadrukt.

NL 19. Ik Zie Je Pablo (19. Te veo Pablo)

Zittend aan de rand van de Budi op dat aangrenzende strand In de gebroken boot die door zijn wateren voer kijkend naar de zachte plooien van zijn golven jouw blik verliezend naar de

horizon. Ik zie je zwijgzaam en complex de afstanden opnoemend die jou van de zee scheiden, het gezang voelend van degene die gaat varen. Ik zie je en ik verlies je niet je blijft altijd aan de zee verbonden zaaiend letters gevallen uit jouw geest.

Analyse (Análisis)

Dit gedicht, getiteld "IK ZIE JE PABLO", presenteert ons een intiem en contemplatief beeld van Pablo Neruda, gesitueerd in een kustlandschap, waar de natuur en de reflectie met elkaar verweven zijn.

Het Beeld van Neruda in het Landschap:

Het gedicht situeert Neruda "Zittend aan de rand van de Budi", op een strand, naast een "gebroken boot", elementen die eenvoud en de verbinding met de natuur oproepen.

"Kijkend naar de zachte plooiën van zijn golven jouw blik verliezend naar de horizon" presenteert ons Neruda in een moment van contemplatie.

De Reflectie en de Melancholie:

"Ik zie je zwijgzaam en complex de afstanden opnoemend die jou van de zee scheiden, het gezang voelend van degene die gaat varen" suggereert een moment van diepe reflectie en misschien melancholie, waarbij Neruda geconfronteerd wordt met de onmetelijkheid van de zee en de afstand die hem daarvan scheidt.

77

De Blijvende Aanwezigheid van Neruda:

"Ik zie je en ik verlies je niet je blijft altijd aan de zee verbonden zaaiend letters gevallen uit jouw geest" benadrukt de blijvende aanwezigheid van Neruda, die voortleeft in zijn verbinding met de zee en in zijn poëtische nalatenschap.

Neruda is altijd aanwezig, en zijn nalatenschap blijft.

De Verbinding met de Zee:

De zee, een constant element in het leven en werk van Neruda, wordt gepresenteerd als een symbool van onmetelijkheid, vrijheid en inspiratie.

De zee is een deel van Neruda, en Neruda is een deel van de zee.

Poëzie als Zaaien:

"Zaaiend letters gevallen uit jouw geest" toont ons poëzie als een zaaiing, waarbij de letters zaden zijn die ontkiemen.

Samenvattend: "IK ZIE JE PABLO" is een gedicht dat ons uitnodigt om de figuur van Pablo Neruda te aanschouwen in een moment van intimiteit en reflectie, waarbij zijn verbinding met de zee en zijn blijvende poëtische nalatenschap worden benadrukt.

78

NL 20. Pablo, de trein uit jouw kindertijd
(20. Pablo, de tu niñez, el tren)

Je voelde de zoetheid van het ijzer, de kracht van het ijzer, het gebrul van het ijzer, het geratel van het ijzer.

Het was het ijzer

van de trein samen met jouw vader. Terwijl je reisde, keek je ernaar vanaf het perron je zag het verschijnen. Pablo, plotseling bereikte je het bos naast de ijzeren lijn. Opnieuw was alles ijzer maar je ontmoette de bomen. Het edele en gevangen hout van de altijd groene bossen. Het was het verbeelde zuiden Het drong door jouw poriën. Hoeveel bladeren op de grond. en hun takken naar de hemel. Hoeveel groen en verheven was jouw nieuwe geliefde; boom van de monsterlijke tuin diegenen die niet waren verbrand.

Analyse

(*Análisis*)

Dit gedicht, getiteld "PABLO, DE TREIN UIT JOUW KINDERTIJD", transporteert ons naar de kindertijd van Pablo Neruda, waarbij het beeld van de trein wordt opgeroepen als een symbool van ontdekking en verbinding met het zuidelijke landschap van Chili.

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

De Trein als Symbool van Ontdekking:

Het gedicht begint met het beschrijven van Neruda's fascinatie voor de trein, waarbij de aanwezigheid van het "ijzer" in zijn verschillende manifestaties wordt benadrukt: "de zoetheid van het ijzer, de kracht van het ijzer, het gebrul van het ijzer, het geratel van het ijzer".

De trein, samen met zijn vader, vertegenwoordigt een middel tot exploratie en ontdekking van de wereld voor de jonge Neruda.

De Overgang naar het Natuurlijke Landschap:

Het gedicht beschrijft de overgang van de wereld van het ijzer naar de wereld van de natuur, wanneer Neruda aankomt bij het "bos naast de ijzeren lijn".

"Opnieuw was alles ijzer maar je ontmoette de bomen Het edele en gevangen hout van de altijd groene bossen." Dit toont ons de verandering van omgeving.

De Verbinding met Zuid-Chili:

Het gedicht roept het karakteristieke landschap van Zuid-Chili op, met zijn "bomen", zijn "altijd groene bossen" en zijn "bladeren op de grond".

"Het was het verbeelde zuiden Het drong door jouw poriën Hoeveel bladeren op de grond. en hun takken naar de hemel Hoeveel groen en verheven was jouw nieuwe geliefde boom van de monsterlijke tuin diegenen die niet waren verbrand." Dit roept het landschap van het zuiden op.

De Natuur als een "Monsterlijke Tuin":

De uitdrukking "monsterlijke tuin" suggereert de onmetelijkheid en de weelderigheid van de natuur, evenals haar kracht om te boeien en te transformeren.

De Kindertijd en de Herinnering:

Het gedicht brengt ons naar de kindertijd van Neruda, waar zijn zintuigen zich openen voor de ervaring van de wereld, waar de trein en de natuur samensmelten in een onuitwisbare herinnering.

Samenvattend: "PABLO, DE TREIN UIT JOUW KINDERTIJD" is een gedicht dat de verbinding van Pablo Neruda met het zuidelijke landschap van Chili viert, waarbij het belang van de trein en de natuur in zijn kindertijd wordt benadrukt.

NL 21. Begin van de Bloem

(21. Comienzos de la flor)

Bloem die de ziel van het leven verlicht met jouw kleuren. Die met jouw zuiverheid de meesterlijke weide overspoelt. Die lentes en liefdes aankondigt. Die gezaaid wordt. Die terugkeert naar de aarde vanuit dode bladeren. Bloem, Pablo zaaide jou, hij liet jou ontkiemen hij liet jou groeien in de harten. Wie ben ik om te zeggen, dat ik dichter ben Ik zou slechts de bloem van Pablo willen zijn.

Analyse

(Análisis)

Dit gedicht, getiteld "BEGIN VAN DE BLOEM", gebruikt de metafoor van de bloem om de oorsprong en de impact van de poëzie van Pablo Neruda te verkennen, evenals de nederigheid van de auteur zelf tegenover de grootsheid van de geëerde dichter.

De Bloem als Symbool van Poëzie:

Het gedicht beschrijft de bloem als een element dat de ziel verlicht, de wereld vult

met zuiverheid en de schoonheid en de liefde aankondigt.

Deze kwaliteiten worden geassocieerd met poëzie, die de kracht heeft om de werkelijkheid te transformeren en emoties op te wekken.

Neruda als Zaaiër van Bloemen:

"Bloem, Pablo zaaide jou Hij liet jou ontkiemen Hij liet jou groeien in de harten" suggereert dat Neruda, door middel van zijn poëzie, bloemen zaaide in de ziel van zijn lezers, waardoor gevoeligheid en bewondering ontkiemden.

Neruda wordt gezien als de zaaiër van de poëzie, die ontkiemt in de harten.

De Nederigheid van de Auteur:

"Wie ben ik om te zeggen dat ik dichter ben Ik zou slechts de bloem van Pablo willen zijn" drukt de nederigheid uit van Alfred Asís tegenover de grootsheid van Neruda, waarbij hij eenvoudigweg wenst deel uit te maken van zijn poëtische nalatenschap.

De auteur toont zijn bewondering voor Neruda.

De Cyclus van het Leven en de Poëzie:

De verwijzing naar de bloem die terugkeert naar de aarde vanuit dode bladeren roept de

cyclus van het leven en de poëzie op, die voortdurend wordt vernieuwd.
Poëzie als een constante cyclus.

Samenvattend: "BEGIN VAN DE BLOEM" is een gedicht dat de poëtische nalatenschap van Pablo Neruda viert, waarbij de metafoor van de bloem wordt gebruikt om zijn vermogen te benadrukken om de wereld door middel van zijn poëzie te inspireren en te transformeren.

NL 22. Jij bent gebleven (22. *Te has quedado*)

Pablo het pad volgend zoals de tuinman het gras zijn bestemming noemend van de aarde naar de hemel.

Omgevingsgezelschappen
vergezellen jou over de
paden terwijl de massa's
opgewonden raken
stofwolken opwerpend.
Pablo - kreunt het volk Pablo
- nadert de zijrivier Pablo -
doorkruist bergketens Pablo
- ademt vrijheid. Gezellen
zijn gebleven met de
libertaire Pablo. Pablo,

Geliefde Dichter. Gezellen zijn gebleven met de
warmte van zijn handen zijn trieste blik de gepoetste
schoen, de pandjesjas en het licht.

Analyse (*Análisis*)

Dit gedicht, getiteld "JIJ BENT GEBLEVEN", viert de blijvende aanwezigheid van Pablo Neruda in de wereld, waarbij zijn nalatenschap als dichter en zijn inzet voor de vrijheid worden benadrukt.

Het Beeld van Neruda op het Pad:

Het gedicht begint met het beeld van Neruda die een pad volgt, hem vergelijkend met een tuinman die voor zijn tuin zorgt.

"Zijn bestemming noemend van de aarde naar de hemel" toont ons Neruda's vermogen om het aardse met het transcendente te verbinden.

De Begeleiding van het Volk:

"Omgevingsgezelschappen vergezellen jou over de paden terwijl de massa's opgewonden raken stofwolken opwerpend" roept het beeld op van Neruda, omringd door het volk, dat hem volgt en bewondert.

De massa's die stofwolken opwerpen, symboliseren het volk.

De Roep van het Volk:

De herhaling van "Pablo -" gevolgd door verschillende acties ("kreunt het volk", "nadert de zijrivier", "doorkruist bergketens", "ademt vrijheid") benadrukt de constante aanwezigheid van Neruda in de herinnering van het volk.

"Pablo - ademt vrijheid" toont ons Neruda als een symbool van vrijheid.

De Nalatenschap van Vrijheid:

"Gezellen zijn gebleven met de libertaire Pablo. Pablo, Geliefde Dichter." benadrukt Neruda's nalatenschap als een verdediger van de vrijheid.

Neruda is een geliefde dichter en een libertair.

Het Beeld van de Dichter:

"Gezellen zijn gebleven met de warmte van zijn handen zijn trieste blik de gepoetste schoen, de pandjesjas en het licht" roept het beeld op van Neruda als een nabije en menselijke man, ondanks zijn grootsheid.

Neruda wordt herinnerd als een nabije man.

87

Samenvattend: "JIJ BENT GEBLEVEN" is een gedicht dat de blijvende aanwezigheid van Pablo Neruda in de wereld viert, waarbij zijn nalatenschap als dichter en zijn inzet voor de vrijheid worden benadrukt.

NL 23. Pablo en Romeo

(23. *Pablo y Romeo*)

De dichter Murga ontwikkelde tijdens zijn studies aan het Pedagogisch Instituut een hechte vriendschap met de dichter Pablo Neruda, verstevigd door hun poëtische affiniteit. De dichter Luís Enrique Delato herinnert zich in zijn geschriften recitals en wedstrijden waaraan zij samen deelnamen. Romeo Murga en

Neruda, bij sommige gelegenheden de een met het gedicht "Lejana" (Veraf) en de zuidelijke dichter met "Farewell" (Vaarwel) en hij voegt eraan toe dat zij soms deelden in "enkele bohemiennachten tussen bier en bier". Pablo, maakt kennis met Romeo Murga: Pablo van de zuidelijke landen Parral en Temuco op de berm, overvloedig water, grote bomen stromende rivieren in de winter, meren en eeuwige sneeuwvlaktes. Romeo uit Atacama Copiapó!... de stad waar ik van houd Mineraal in droge heuvels, beddingen van weleer bezaaid met stenen, zinderende zon overdag, meedogenloze kou 's nachts, sterrenhemels in overvloed land van aardbevingen en zaden in

afwachting. Pablo en Romeo beiden, oneindig van de aarde, voor de aarde van het sterrenrijke Chili.

Analyse

(Análisis)

Dit gedicht, getiteld "PABLO EN ROMEO", presenteert ons de vriendschap tussen Pablo Neruda en de dichter Romeo Murga, waarbij hun oorsprong en hun verbinding met het Chileense land worden benadrukt.

De Vriendschap tussen Neruda en Murga:

Het gedicht vertelt hoe Neruda en Murga een hechte vriendschap cultiveerden tijdens hun studies aan het Pedagogisch Instituut, waarbij ze hun passie voor poëzie deelden. Er wordt melding gemaakt van recitals en wedstrijden waaraan zij samen deelnamen, evenals hun bohemienne ontmoetingen.

De Oorsprong van Neruda:

De oorsprong van Neruda in het zuiden van Chili wordt beschreven, met zijn "zuidelijke landen Parral en Temuco", zijn "grote bomen", zijn "stromende rivieren" en zijn "meren en eeuwige sneeuwvlaktes".

Deze beschrijving roept het weelderige landschap en de krachtige natuur op die de kindertijd en het werk van Neruda markeerden.

De Oorsprong van Murga:

De oorsprong van Murga in het noorden van Chili, in "Atacama Copiapó!", wordt beschreven, met zijn "droge heuvels", zijn "beddingen van weleer bezaaid met stenen", zijn "zinderende zon" en zijn "sterrenhemels". Deze beschrijving roept het dorre landschap en de meedogenloze natuur van de woestijn op, die ook het werk van Murga beïnvloedden.

De Verbinding met het Chileense Land:

Ondanks hun verschillende afkomst delen Neruda en Murga een diepe verbinding met het Chileense land, die zich manifesteert in hun poëzie.

"Pablo en Romeo beiden, oneindig Van de aarde, voor de aarde Van het sterrenrijke Chili" benadrukt het belang van de aarde als bron van inspiratie en als eenmakend element.

Poëzie als Eenheid:

Het gedicht toont ons hoe poëzie deze twee dichters verenigt, ondanks hun verschillende afkomst.

Samenvattend: "PABLO EN ROMEO" is een gedicht dat de vriendschap tussen Pablo Neruda en Romeo Murga viert, waarbij hun oorsprong en hun verbinding met het Chileense land worden benadrukt.

NL 24. Moeder, je zag me niet lopen
(24. Madre, no me viste caminar)

Moeder-zoon. (*Moeder-hijo. Alfred Asís dompelt zich*

onder in de gedachten en het werk van Neruda en zijn moeder... (In de geest van Pablo en zijn moeder))

Zoveel had ik te lopen. Zoveel gevoel om te tonen. Zoveel paden aan jouw hand. Moeder, ik miste jouw borst jouw zang van de ziel bereikte mij niet. Een oproep overdag een gefluister 's nachts in mijn slapeloosheid. Moeder,

absolute metgezel, hulp bij mijn taken jouw hand in mijn haar, strelingen uit de hemel. Pablito!... ik hoorde je niet. Hoe ik ernaar verlangde je te horen, mij te roepen vanaf mijn deur mij aan te kijken met jouw sterrenogen. Mamita, je hield van de verzen je liet mij jouw essentie na. Moeder, ik droeg je voor altijd met me mee je zaaide geduld in mij.

Analyse

(*Análisis*)

Dit imaginaire gedicht, getiteld "MOEDER, JE ZAG ME NIET LOPEN", verkent de diepe verbinding tussen Pablo Neruda en zijn moeder, Teresa Basoalto, waarbij

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

de pijn om haar afwezigheid en de erkenning van haar invloed op zijn leven worden uitgedrukt. Alfred Asís laat ons binnengaan in de geest van Pablo en zijn moeder, en wil ons een dialoog tonen van gedachten en reacties die de dichter en zijn geliefde moeder, die vroegtijdig naar de eeuwigheid vertrok, hadden kunnen hebben.

De Afwezigheid van de Moeder:

Het gedicht begint met een klacht over de afwezigheid van de moeder, die de eerste stappen en de groei van haar zoon niet kon bijwonen.

"Zoveel had ik te lopen Zoveel gevoel om te tonen. Zoveel paden aan jouw hand" drukt het verlangen uit om het leven met de moeder te delen.

Het Verlangen naar de Aanwezigheid van de Moeder:

Het gedicht beschrijft het verlangen naar de aanwezigheid van de moeder, naar haar zang, haar gezelschap en haar strelingen.

"Moeder, jouw borst miste ik Jouw zang van de ziel bereikte mij niet Een oproep overdag Een gefluister 's nachts in mijn slapeloosheid" toont het gemis dat de moeder veroorzaakte.

De Herinnering aan de Moeder:

Het gedicht roept de herinnering aan de moeder op, aan haar liefde voor de verzen en aan haar invloed op het leven van de dichter. "Mamita, je hield van de verzen je liet mij jouw essentie na Moeder, ik droeg je voor altijd met me mee je zaaide geduld in mij" benadrukt de moederlijke nalatenschap.

De Imaginaire Dialoog:

Het gedicht bevat een imaginaire dialoog tussen de dichter en zijn moeder, waarin zij haar verlangen uitdrukt om hem te zien en te horen.

"Pablito!... ik hoorde je niet Hoe ik ernaar verlangde je te horen Mij te roepen vanaf mijn deur Mij aan te kijken met jouw sterrenogen."

De Moeder als Invloed:

Het gedicht toont de moeder als een grote invloed in het leven van Neruda.

Samenvattend: "MOEDER, JE ZAG ME NIET LOPEN" is een emotioneel gedicht dat de diepe liefde en het gemis van Pablo Neruda voor zijn moeder uitdrukt, waarbij haar invloed op zijn leven en werk wordt benadrukt, iets dat de stem van de dichter zelf lijkt te zijn, die Alfred Asís spiritueel overbrengt.

NL 25. Een Reis (25. Un viaje)

Zo klein Pablo gaat op reis. De richting, zuid

De regen, de karren.
De grens overgaand,
de Bio Bio, brede
Rivier Tastbare
afbakening van
Mapuche-landen.
Daarna Araucanía

Regio van de Araucanos Araucaria's,
heilige Kaneelbomen.

Pablo, begint zijn inwijding in de natuur.

Hij verzamelt het vruchtbare zaad neemt het in zijn
handen en drukt zijn belangrijkste daad af.

Letters, en meer letters het toneel is compleet.

Analyse

(Análisis)

Dit gedicht, getiteld "EEN REIS", neemt ons mee naar
de eerste reizen van Pablo Neruda, waarbij zijn
ontmoeting met het zuiden van Chili en zijn verbinding
met de natuur worden beschreven.

De Reis naar het Zuiden:

Het gedicht beschrijft de reis van een jonge Pablo Neruda naar het zuiden van Chili, een reis die zijn leven en zijn werk diepgaand zou markeren.

Kenmerkende elementen van het zuidelijke landschap worden genoemd, zoals "de regen", "de karren" en de "Bio Bio, brede Rivier".

De Ontmoeting met het Mapuche-land:

Het gedicht benadrukt de ontmoeting van Neruda met het Mapuche-land, een cultuur die zijn wereldbeeld beïnvloedde.

Heilige elementen voor de Mapuche-cultuur worden genoemd, zoals de "Araucaria's" en de "heilige Kaneelbomen".

Het Ontwaken voor de Natuur:

"Pablo, begint zijn inwijding in de natuur Hij verzamelt het vruchtbare zaad neemt het in zijn handen en drukt zijn belangrijkste daad af Letters, en meer letters Het toneel is compleet" toont ons het begin van Neruda in de poëzie.

Het gedicht beschrijft het ontwaken van Neruda voor de natuur, een ontmoeting die hem zou inspireren om zijn eerste verzen te schrijven.

Het Zaad van de Poëzie:

Het beeld van het "vruchtbare zaad" dat Neruda in zijn handen verzamelt, symboliseert de oorsprong van zijn poëzie, die voortkomt uit zijn verbinding met de aarde en de natuur.

Het Complete Toneel:

De slotzin "Het toneel is compleet" suggereert dat de reis naar het zuiden van Chili een cruciaal moment was in het leven van Neruda, waar hij zijn poëtische stem en zijn plek in de wereld vond.

De Natuur als Inspiratie:

Het gedicht toont ons hoe de natuur de belangrijkste inspiratiebron van Neruda was.

Samenvattend: "EEN REIS" is een gedicht dat de ontmoeting van Pablo Neruda met het zuiden van Chili viert, waarbij het belang van de natuur in zijn leven en zijn werk wordt benadrukt.

NL 26. De Maruri Straat
(26. La calle Maruri)
(Aankomst in Santiago)

Ik werd een paar blokken ten westen van Maruri geboren, ik had het zicht op dezelfde schemerige luchten vanuit mijn raam, daar bracht ik mijn kindertijd

door, terwijl Pablo al voorbij was gegaan. Straat die stenen kinderkopjes ontvangt. Bakstenen op elkaar gestapeld Sombere

ogende kamers. Je kwam aan Pablo in jouw koude kamer Je tekende accessoires het bed, een wastafel. De zon uit het oosten liet je ontwaken de zonsondergang in het westen wiegde je in slaap De zuidenwind bracht jouw regen Noorden helder, zuiden donker zekere stortbui! Glans op straat reflecties van kinderkopjes. De acacia met ruwe schors groene bladeren op jouw stoep je sprak met haar als in de patio van jouw huis naast jouw trottoir.

Analyse
(Análisis)

Dit gedicht, getiteld "DE MARURI STRAAT", roept de atmosfeer op van de Maruri Straat in Santiago, een

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

plek die de auteur deelde met Pablo Neruda, dezelfde panorama's met een paar blokken verschil, kijkend naar het westen, en waar beiden belangrijke ervaringen beleefden.

De Persoonlijke Verbinding met de Maruri Straat:

De auteur legt een persoonlijke verbinding met de Maruri Straat, waarbij hij vermeldt dat hij daar in de buurt werd geboren en het zicht op dezelfde schemerige luchten als Neruda deelde.

Dit creëert een band tussen de auteur en de dichter, en stelt de lezer in staat de sfeer van de straat door de ogen van beiden voor te stellen.

De Beschrijving van de Maruri Straat:

Het gedicht beschrijft de Maruri Straat met suggestieve details, waarbij de stenen kinderkopjes, de gestapelde bakstenen, de somber ogende kamers en de acacia met ruwe schors worden genoemd.

Deze details creëren een levendig beeld van de straat, met zijn stedelijke sfeer en zijn verbinding met de natuur.

De Aanwezigheid van Neruda in de Straat:

Het gedicht verbeeldt de aanwezigheid van Neruda in zijn koude kamer, accessoires

tekenend en het verstrijken van de tijd voelend door de zon en de wind.

De eenvoud van Neruda's leven op deze plek wordt getoond.

De Dualiteit van het Landschap:

Het gedicht benadrukt de dualiteit van het landschap van de Maruri Straat, met zijn lichten en schaduwen, zijn glans en reflecties, en zijn natuurlijke en stedelijke elementen.

"Noorden helder, zuiden donker zekere stortbui!" drukt de dualiteit van het klimaat uit.

De Acacia als Getuige:

De acacia met ruwe schors wordt gepresenteerd als een getuige van het leven in de Maruri Straat, een plek waar Neruda sprak en zich thuis voelde.

Er wordt een sfeer van nabijheid tot de natuur binnen de stad gecreëerd.

Samenvattend: "DE MARURI STRAAT" is een gedicht dat de atmosfeer oproept van een emblematische straat in het leven van Pablo Neruda, waarbij de persoonlijke verbinding van de auteur met de plek en de dualiteit van het stedelijke landschap worden benadrukt.

NL 27. Pablo, Vader (27. Pablo, padre)

Een dochter een gevoel Heb je ervan gedroomd haar bij de hand te leiden? Heb je je voorgesteld wakker te worden door haar gehuil? Wat een geluk om jou "Papa" te noemen Haar naar school te brengen, samen met haar over de golf te springen. Onder de paraplu, omhelsd, in de zon met haar hoed, met haar lange rok. Papito!... of Pablito! Ze zou jou zachtjes hebben genoemd. Ze zou naar jou hebben geglimlacht en jou een beetje hebben aangekeken. Rood aangelopen misschien met een roze gezichtje karmozijn van haar lippen en lakschoentjes... Mijn dochttertje, mijn dochttertje! Laten we voor altijd gaan slapen, mijn dochttertje... Laten we gaan slapen...

Analyse (Análisis)

Dit gedicht van Alfred Asís, getiteld "PABLO, VADER", verkent de vaderlijke kant van Pablo Neruda, waarbij wordt verbeeld hoe zijn relatie zou zijn geweest met

zijn dochter Malva Marina Trinidad Reyes, die op jonge leeftijd overleed.

Het Verbeelde Vaderschap:

Het gedicht stelt vragen over de dromen en verlangens van Neruda als vader, waarbij alledaagse scènes van het gezinsleven worden verbeeld.

"Heb je ervan gedroomd haar bij de hand te leiden? Heb je je voorgesteld wakker te worden door haar gehuil?" toont ons het vaderschap als een droom.

Scènes van het Gezinsleven:

Het gedicht roept tedere en alledaagse scènes op, zoals het brengen van de dochter naar school, samen over de golven springen of haar beschermen tegen de regen en de zon.

Deze beelden benadrukken de menselijke en nabije kant van Neruda als vader.

Het Beeld van de Dochter:

Het gedicht beschrijft de dochter met liefdevolle details, waarbij haar glimlach, haar roze wangetjes, haar karmozijnrode lippen en haar lakschoentjes worden genoemd.

Deze details creëren een levendig en innemend beeld van het meisje.

De Pijn van het Verlies:

Het gedicht culmineert in een uiting van pijn en afscheid, waarbij wordt verbeeld hoe Neruda zijn dochter in slaap wiegt om voor altijd te slapen.

"Mijn dochttertje, mijn dochttertje! Laten we voor altijd gaan slapen, mijn dochttertje... Laten we gaan slapen..." weerspiegelt het gevoel van verlies.

Het Vaderschap van Neruda:

Dit gedicht is een mooie manier om de dochter van Neruda te herdenken en hoe haar leven had kunnen zijn.

102

Samenvattend: "PABLO, VADER" is een emotioneel gedicht dat de vaderlijke kant van Pablo Neruda verkent, waarbij wordt verbeeld hoe zijn relatie met zijn dochter zou zijn geweest en de pijn om haar verlies wordt uitgedrukt.

NL 28. Korte Samenvatting

(28. Resumen corto)

Neruda: dromer. Doorweeft weiden, bergen. Doorweeft het woord en het universum. Liefhebbend alles op zijn pad. Hij hield van de lucht, het strand, de vissen, de golven, de vogels, de zeeën... Hij ademde de essentie van het leven in om het in letters vast te leggen. Neruda leeft voort, voel hem in de ziel... Proef hem in een glas wijn. Zie zijn weerspiegeling in de wolken. Ruik hem in de bossen. Verbeeld hem in de woestijnen. Hij is er altijd, hij blijft... Altijd.

103

Analyse

(Análisis)

Dit gedicht, getiteld "KORTE SAMENVATTING", vangt de essentie van Pablo Neruda in een beknopte en suggestieve synthese, waarbij zijn dromerige geest, zijn liefde voor de natuur en zijn blijvende nalatenschap worden benadrukt.

De Essentie van Neruda:

Het gedicht presenteert Neruda als een "dromer", een onvermoeibare reiziger die "weiden, bergen" doorkruiste en "het woord en het universum" verkende.

Zijn liefde voor de natuur wordt benadrukt, waarbij elementen worden genoemd zoals "de lucht, het strand, de vissen, de golven, de vogels, de zeeën...".

De Verbinding met het Leven:

"Hij ademde de essentie van het leven in om het in letters vast te leggen" benadrukt Neruda's vermogen om de schoonheid en de emotie van het leven vast te leggen door middel van zijn poëzie.

De Blijvende Aanwezigheid van Neruda:

Het gedicht bevestigt dat "Neruda leeft voort", en nodigt de lezer uit om zijn aanwezigheid in de ziel te voelen, hem te proeven in een glas wijn, hem te zien in de wolken, hem te ruiken in de bossen en hem te verbeelden in de woestijnen.

"Hij is er altijd, hij blijft... Altijd" benadrukt de volharding van zijn nalatenschap, die tijd en ruimte overstijgt.

De Uitnodiging om Neruda te Voelen:

Het gedicht nodigt de lezer uit om de aanwezigheid van Neruda te ervaren door middel van de zintuigen, om op een persoonlijke en intieme manier verbinding te maken met zijn nalatenschap.

Samenvattend: "KORTE SAMENVATTING" is een gedicht dat de essentie van Pablo Neruda vangt in een beknopte en suggestieve synthese, waarbij zijn dromerige geest, zijn liefde voor de natuur en zijn blijvende nalatenschap worden benadrukt.

NL 29. Pablo, Jouw Werken en Plaatsen

(29. Pablo, tus obras y lugares)

Kronkelig het pad, de bomen zijn gevallen. Getransformeerd zijn de stenen op het pad verschenen. De wolken aan de hemel hebben de regen laten vallen. De zuidenwind heeft de pelikanen gebracht. De Dichters arriveren, levend jouw bestemming. Ze verzamelden smarten en

klachten, ze hebben het perkament gecreëerd Zelfs aardbevingen hebben jouw tapijten doen schudden De aanwezige maskers hebben hun borst getoond Jouw opgeslagen kristallen, hebben pelgrims weerspiegeld Het gesneden hout is uit de zee gekomen. Kleine tuinpaden hebben jouw sporen achtergelaten. De vissen van de zee zijn op hun bestemming aangekomen ze zijn in Isla Negra gebleven het is om een reden het is dankzij jouw werk, goddelijke Pablo...

Analyse

(Análisis)

Dit gedicht, getiteld "PABLO, JOUW WERKEN EN PLAATSEN", viert de blijvende impact van het werk

van Pablo Neruda op het landschap en het leven van degenen die het bezoeken, vooral in Isla Negra.

De Transformatie van het Landschap:

Het gedicht beschrijft hoe het landschap van Isla Negra is getransformeerd door de aanwezigheid van Neruda en zijn werk, waarbij elementen worden genoemd zoals "de gevallen bomen", "de getransformeerde stenen" en "de wolken die de regen laten vallen".

Deze elementen roepen het idee op dat de aanwezigheid van Neruda een onuitwisbare indruk op de plek heeft achtergelaten.

107

De Aankomst van de Pelgrims:

"De Dichters arriveren, levend jouw bestemming Ze verzamelden smarten en klachten, ze hebben het perkament gecreëerd" toont hoe de dichters in Isla Negra aankomen, de bestemming van Neruda volgend.

Het gedicht beschrijft de aankomst van "Dichters" en "pelgrims" in Isla Negra, die verbinding zoeken met de geest van Neruda en zijn werk.

De Aanwezigheid van het Werk van Neruda:

Het gedicht noemt karakteristieke elementen van het huis van Neruda in Isla Negra, zoals

"de aanwezige maskers", "jouw opgeslagen kristallen" en "het gesneden hout".

Deze elementen vertegenwoordigen de tastbare aanwezigheid van het werk van Neruda op de plek, en hoe de mensen daarmee verbinding maken.

De Verbinding met de Zee:

Het gedicht benadrukt de verbinding van Neruda met de zee, waarbij "de pelikanen" worden genoemd die met de zuidenwind aankomen en "de vissen van de zee" die hun bestemming in Isla Negra bereiken.

"Ze zijn in Isla Negra gebleven het is om een reden Het is dankzij jouw werk goddelijke Pablo..." benadrukt het belang van de zee in het leven en werk van Neruda.

108

De Blijvende Nalatenschap:

Het gedicht concludeert met de bevestiging dat de aanwezigheid van Neruda in Isla Negra "dankzij jouw werk goddelijke Pablo..." is, wat de blijvende nalatenschap van de dichter benadrukt.

Samenvattend: "PABLO, JOUW WERKEN EN PLAATSEN" is een gedicht dat de blijvende impact van het werk van Pablo Neruda op het landschap en het leven van degenen die het bezoeken viert, vooral in Isla Negra.

NL 30. In Isla Negra, met Vrienden
(30. En Isla Negra, con amigos)

Jouw Wijnkoppen.
 Overgegoten uit de
 fles, paarse glazen
 vullend. Door de
 zon verwarmde
 druivencrème. Het
 glas heffend in jouw
 boot komen jouw

vrienden samen... Proost Pablo! Proost en letters,
 woorden en muziekstukken. Droge kelen. Breng de
 dampen naar de geest. Daag de aanwezigen uit,
 verbeeld de afwezigen Pablo, aanwezig!

109

Analyse
 (Análisis)

Dit gedicht, getiteld "IN ISLA NEGRA, MET VRIENDEN", transporteert ons naar een bijeenkomst in het huis van Pablo Neruda in Isla Negra, waar de wijn, de poëzie en de vriendschap met elkaar verweven zijn in een sfeer van viering en kameraadschap.

De Atmosfeer van de Bijeenkomst:

Het gedicht roept de sfeer op van een levendige bijeenkomst, met "Wijnkoppen", "paarse glazen" en "Door de zon verwarmde druivencrème".

Het beeld van de "boot" suggereert een maritieme omgeving en een verbinding met de zee, kenmerkende elementen van het leven van Neruda in Isla Negra.

De Toast op Neruda:

"Proost Pablo! Proost en letters Woorden en muziekstukken Droge kelen" benadrukt de toast op Neruda, waarbij zijn leven en zijn werk worden gevierd.

De "letters", de "woorden" en de "muziekstukken" (*retretas*) symboliseren de poëzie en de muziek, essentiële elementen in het leven van Neruda.

De Aanwezigheid van Neruda:

"Breng de dampen naar de geest Daag de aanwezigen uit, verbeeld de afwezigen Pablo, aanwezig!" roept de aanwezigheid van Neruda op in de bijeenkomst, door middel van zijn woorden en zijn geest.

Ondanks zijn fysieke afwezigheid is Neruda aanwezig in de herinnering en de verbeelding van zijn vrienden.

De Viering van de Vriendschap:

Het gedicht viert de vriendschap en de kameraadschap, waarbij het belang wordt benadrukt van het delen van momenten van vreugde en viering.

De wijn en de poëzie worden symbolen van de vriendschap en de verbinding tussen de aanwezigen.

Isla Negra als Ontmoetingspunt:

Isla Negra is een ontmoetingspunt, waar de vrienden van Neruda samenkomen om zijn leven te vieren.

111

Samenvattend: "IN ISLA NEGRA, MET VRIENDEN" is een gedicht dat de sfeer van een bijeenkomst in het huis van Pablo Neruda in Isla Negra vastlegt, waarbij zijn leven, zijn werk en de vriendschap worden gevierd.

NL 31. Jouw Ogen Ontdekken (31. Tus ojos descubriendo)

Jouw ogen Pablo drongen de aarde binnen, voorbij

de korst. Jouw voeten, Pablo betraden het zand, voorbij de granieten. Jouw handen, Pablo gebruikten het potlood, voorbij de gevoelens. Jouw liefde, Pablo kruiste jouw geest, keer op keer, zonder te stoppen.

Jouw reukzin, Pablo rook de bloemen, voorbij de bijen. Jouw vingers, Pablo bevestigden de beker, voorbij de druif. Jouw knieën, Pablo bogen, voorbij jouw dood. Jouw werken, Pablo bleven voor altijd.

112

Analyse (Análisis)

Dit gedicht, getiteld "JOUW OGEN ONTDEKKEN", verkent de diepte van de perceptie en de creatie van Pablo Neruda, waarbij zijn vermogen om de grenzen van de werkelijkheid en de menselijke ervaring te overstijgen, wordt benadrukt.

De Metafoor van de Zintuigen:

Het gedicht gebruikt de zintuigen als metaforen om Neruda's vermogen te beschrijven om voorbij het evidente te gaan. "Jouw ogen Pablo drongen de aarde binnen, voorbij de korst. Jouw voeten, Pablo betraden het zand, voorbij de granieten" toont Neruda's vermogen om voorbij het oppervlakkige te zien en te voelen.

De Transcendentie van de Ervaring:

Het gedicht suggereert dat Neruda de grenzen van de menselijke ervaring oversteeg, door de diepten van de aarde, het zand, de gevoelens, de liefde, de aroma's, de smaken en de dood te verkennen.

"Jouw liefde, Pablo kruiste jouw geest keer op keer zonder te stoppen. Jouw reukzin, Pablo rook de bloemen, voorbij de bijen" toont hoe Neruda de emoties en de zintuigen oversteeg.

De Blijvende Aard van het Werk:

"Jouw werken, Pablo bleven voor altijd" benadrukt de blijvende nalatenschap van Neruda, die zijn leven en zijn dood overstijgt.

Poëzie als Exploratie:

Het gedicht presenteert de poëzie van Neruda als een vorm van exploratie, een reis door de zintuigen en de emoties die voorbij de grenzen van de werkelijkheid gaat.

Neruda Eeuwig:

Het gedicht toont ons Neruda als een wezen dat de dood overstijgt.

Samenvattend: "JOUW OGEN ONTDEKKEN" is een gedicht dat Neruda's vermogen viert om de grenzen van de werkelijkheid en de menselijke ervaring te overstijgen door middel van zijn poëzie, waarbij hij een blijvende nalatenschap achterlaat.

NL 32. Iemand Vroeg:
(32. Alguien preguntó:)

Wat zei Pablo? Wat deed Pablo? Waar werd Pablo geboren? Wie was Pablo? Wat schreef Pablo? Waar stierf Pablo? Van wie hield Pablo? Welke vrienden had Pablo? Waar leefde Pablo? Leed Pablo? Was Pablo gelukkig? Heeft Pablo gehuild? Toen antwoordde ik hem: Kijk naar de sterren en de maan in hen zul je elk antwoord vinden...

115

Analyse
(Análisis)

Dit gedicht, getiteld "IEMAND VROEG:", presenteert ons een reeks vragen over het leven en werk van Pablo Neruda, en biedt een poëtisch antwoord dat uitnodigt tot contemplatie en verbinding met het universum.

De Reeks Vragen:

Het gedicht stelt een reeks vragen die verschillende aspecten van het leven van Neruda omvatten: zijn geboorte, zijn werk, zijn liefdes, zijn vrienden, zijn ervaringen en zijn dood.

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

Deze vragen weerspiegelen de nieuwsgierigheid en de interesse die Neruda blijft wekken bij zijn lezers.

Het Poëtische Antwoord:

In plaats van directe antwoorden te bieden, nodigt het gedicht uit tot contemplatie van "de sterren en de maan", wat suggereert dat in hen de antwoorden op alle vragen te vinden zijn.

Dit poëtische antwoord nodigt uit tot reflectie en tot het zoeken naar betekenis in de onmetelijkheid van het universum.

De Verbinding met het Universum:

Het gedicht suggereert dat het leven en werk van Neruda verbonden zijn met het universum, en dat om ze te begrijpen, het noodzakelijk is om verder te kijken dan het evidente.

De natuur en het universum zijn belangrijke elementen in de poëzie van Neruda.

De Uitnodiging tot Contemplatie:

Het gedicht nodigt de lezer uit tot contemplatie en tot het zoeken naar antwoorden in de schoonheid en het mysterie van de kosmos.

Het gedicht is een uitnodiging om Neruda te leren kennen, door middel van zijn poëzie, en van de natuur.

Samenvattend: "IEMAND VROEG:" is een gedicht dat ons uitnodigt om na te denken over het leven en werk van Pablo Neruda, waarbij wordt gesuggereerd dat de antwoorden op onze vragen te vinden zijn in de contemplatie van het universum.

**NL 33. Pablo in Isla Negra,
Fabriek van Tranen en Sensaties
(33. Pablo en Isla Negra,
fábrica de lágrimas y sensaciones)**

Zij die aankomen in Isla Negra ontdekken jouw geest ingebed in de stenen. Bedekt met letters in de hemel. Gestreeld door de vochtige zeebries. Zelfs in het getijlp van een vogeltje Wanneer zij vertrekken, willen zij

terugkeren. Misschien willen zij jouw tuin niet verlaten en kijken zij keer op keer naar de scenario's om ze in hun ziel te laten afdrukken. Wanneer zij thuiskomen al zijn de afstanden duizenden kilometers, zij zullen het aroma van de cipressen voelen en het brullen van de golven. Zij zullen jouw vruchtbare sporen blijven ontdekken. Omdat zij hun geesten hebben achtergelaten om jou te vergezellen, om de magie van jouw werken van jou te blijven lezen... Isla Negra is vol van geesten.

Analyse

(Análisis)

Dit gedicht, getiteld "PABLO IN ISLA NEGRA FABRIEK VAN TRANEN EN SENSATIES", vangt de essentie van de ervaring om Isla Negra te bezoeken en de blijvende aanwezigheid van Pablo Neruda op die plek te voelen.

De Aanwezigheid van de Geest van Neruda:

Het gedicht beschrijft hoe de bezoekers van Isla Negra de geest van Neruda ontdekken "ingebed in de stenen", "bedekt met letters in de hemel" en "gestreeld door de vochtige zeebries".

119

Dit benadrukt het idee dat Neruda in elke hoek van Isla Negra aanwezig is, en de plek doordrenkt met zijn essentie.

De Emotionele Verbinding:

Het gedicht roept de emotionele verbinding op die bezoekers voelen met Neruda en zijn werk, waarbij wordt beschreven hoe zij zich aangetrokken voelen tot de plek en hoe zij wensen te blijven.

"Wanneer zij vertrekken, willen zij terugkeren Misschien willen zij jouw tuin niet verlaten en kijken zij keer op keer naar de scenario's om ze in hun ziel te laten afdrukken." Dit toont de verbinding die wordt gecreëerd.

De Volharding van de Ervaring:

Het gedicht beschrijft hoe de ervaring van het bezoeken van Isla Negra blijft voortbestaan in de herinnering van de bezoekers, die het aroma van de cipressen en het brullen van de golven blijven voelen, zelfs nadat zij naar huis zijn teruggekeerd.

120

"Wanneer zij thuiskomen al zijn de afstanden duizenden kilometers, zij zullen het aroma van de cipressen voelen en het brullen van de golven." Dit toont hoe Isla Negra een afdruk achterlaat op de bezoekers.

De Nalatenschap van Neruda:

Het gedicht benadrukt de blijvende nalatenschap van Neruda, waarbij wordt bevestigd dat zijn "vruchtbare sporen" door de bezoekers worden ontdekt.

"Omdat zij hun geesten hebben achtergelaten om jou te vergezellen, om de magie van jouw werken van jou te blijven lezen..." Dit toont hoe de bezoekers zich bij de nalatenschap van Neruda voegen.

Isla Negra als Spirituele Plek:

Het gedicht concludeert met de bevestiging dat "Isla Negra vol is van geesten", wat suggereert dat de plek doordrenkt is van de aanwezigheid van Neruda en de emoties van degenen die het bezoeken.

121

Samenvattend: "PABLO IN ISLA NEGRA FABRIEK VAN TRANEN EN SENSATIES" is een gedicht dat de ervaring viert van het bezoeken van Isla Negra en het voelen van de blijvende aanwezigheid van Pablo Neruda op die plek, waarbij de emotionele verbinding wordt benadrukt die tot stand komt tussen de dichter en zijn bewonderaars.

NL Boeken van Alfred Asís
(Libros de Alfred Asís)

“Encuentro con Pablo Neruda”

“Fábrica de letras del alma”

“Cien cielos de Isla Negra”

“Poesía sensible y un cuento de gatos”

“El bosque en peligro”

“Hijos benditos”

“Chile Brasil Irmãs Poetas”

“Chile hecho Poesía”

¿Por qué Padre?

"Sensibilidades"

“Muchas cosas del alma”

"A mi tierra"

"Marcha por la paz"

“Duetto maravilloso”

Con Sandra Galante de Brasil

“Almas desnudas, cuerpos ardientes”

con Astrid Sofía de Colombia

“Amor desde el alma”

Con Rossibel Ipanaqué de Perú

“Mensajes y poesía”

“Amor puro, puro amor”

"Mi paso por la patagonia chilena"

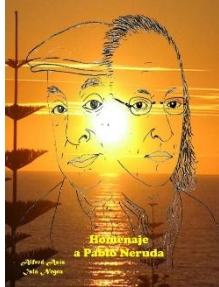
“Cosecha de Isla Negra”

“Gatos rescatados”

“Encuentro con Rapa Nui”
“Poesía y relato”
“Deseos ardientes”
"Gráfica poética I"
"Gráfica poética II"
"Gráfica poética III"
"Encuentro con César Vallejo"
"Del alma y de la tierra"
"Títulos sugeridos" Sugeridos por poetas
"Epígrafes, frases y otros"
sugeridos por poetas
**“Encuentro con Pablo Neruda, español-
portugués”**
“Puro amor, amor puro”
“Filosofía simple”
“Filosofando con las aves de Isla Negra”
“Espíritu de Isla Negra”
“Comportamientos”
“De mar a cordillera” con Yaky García
“Poesía a dos versos”
“Palabras Del alma”
“Cartas de amor”
“Primavera en tus ojos”
“Cuentitos reales de gatitos de Isla Negra”
“Reflexionando”
“La historia de Camil”
“Buenas enseñanzas y picardías”

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

“Mensajes”
“Rapa Nui”
“Rumbo a la incierto”
“Extinción o realidad”
“La historia del Michu”
“Un cuento de gatos”
“Peligro en el altiplano”
“Hamed”
“¿Qué?”
“Sueños intactos”
“Entre conciencia y alma”
“Alma de Chile”
“Homenaje a César Vallejo”
“Asís y Neruda”

NL “Eerbetoon aan Pablo Neruda”

Audio-video en tekst.

Talen: (Spaans, Chinees, Engels, Portugees, Zweeds, Frans, Deens, Quechua, Nederlands (Hollands), Japans, Arabisch, Koreaans, Grieks, Duits en Italiaans.) (*Español, chino, inglés, portugués, sueco, francés, danés, quechua, holandés, japonés, árabe, coreano, griego, alemán e italiano.*)

125

Registratie en Auteursrecht
(*Registro y Propiedad*)

Registratie op naam van: Alfred Asís,
geregistreerd pseudoniem.

Eigendom van het Literaire Werk (boek) getiteld:
HOMENAJE A PABLO NERUDA.

Nummer: 2025-A-5202

Inschrijving aangevraagd door: Alfred Asís,
geregistreerd pseudoniem.

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

Status: De wettelijke deponering is gedaan en de
bijbehorende rechten zijn betaald. (*Se hizo
depósito legal y pagaron derechos
correspondientes.*)

**NL DICHTERS, SCHRIJVERS EN KINDEREN VAN
DE WERELD**

(POETAS, ESCRITORES Y NIÑOS DEL MUNDO)

Vrije toegang en om af te drukken:

(*Libre acceso y para imprimir:*)

http://alfredasis.cl/index_convocando.htm

Antologías-recopilaciones

126

"UN POEMA A PABLO NERUDA"

"MIL POEMAS A PABLO NERUDA"

"MIL POEMAS A CÉSAR VALLEJO"

"MIL POEMAS A MIGUEL HERNÁNDEZ"

"MIL POEMAS A JOSÉ MARTÍ"

"MIL POEMAS A ÓSCAR ALFARO"

"MIL POEMAS A SOR TERESA DE CALCUTA"

"A GABRIEL GARCÍA MÁRQUEZ"

"HOMENAJE A JOSÉ MARÍA ARGUEDAS"

"I SEMILLERO VALLEJIANO"

"II SEMILLERO VALLEJIANO"

"Los niños de la Escuela Poeta Neruda de Isla Negra"

"HOMENAJE A VINICIUS DE MORAES"

"CENTENARIO DE NICANOR PARRA"
"HOMENAJE A CÉSAR ALVA LESCOANO"
"HOMENAJE A LA MUJER DE BOLIVIA"
"¿POR QUÉ, MÉXICO" A LOS DE AYOTZINAPA

"HOMENAJE A ANA FRANK"
"HOMENAJE A MARA L. GARCÍA"
"HOMENAJE A LUIS WEINSTEIN"

"Epígrafes"

"Títulos sugeridos"

"Homenaje a Túpac Amaru"
"Homenaje a las voces celestiales"
"Homenaje a Alfonsina Storni"
"Homenaje a Federico García Lorca"

127

"Gatos poetas"
"Homenaje a Antonio Machado"
"Gabriela Mistral del Valle natural"
"Identidad de los pueblos"
"Homenaje a Martin Luther King"
"Homenaje José Carlos Mariátegui"

"Sociedades enfermas"
"Homenaje a Jorge Luis Borges"

"Homenaje a Víctor Jara"
"A los niños de Siria"
"Homenaje a Mario Benedetti"

"El agua de vida"
"Poetas y niños en navidad"
"Todos somos África"

"Cartas a Donald Trump"
"Homenaje a Miguel de Unamuno"
"Homenaje a Rubén Darío"
"Homenaje a Ángel Parra"
"III Semillero vallejiano"
"Homenaje a Diana de Gales"
"Pachacútec y Atahualpa"
"103 Años de Nicanor Parra"
"I SEMILLERO MISTRALIANO"
"Homenaje a Ciro Alegría"
"Homenaje a Benito Juárez"
"Homenaje a Poli Délano"
"Niños de México y Sor Teresa de Calcuta"
"Un borde azul para Bolivia"
"Centenario de Violeta Parra"
"Mil almas, mil obras"
"Homenaje a Danilo Sánchez Lihón"
"Reflexiones"
"Positivo"
"VersAsís"
"Alerta niños y padres del mundo"
"A Miguel de Cervantes Saavedra"
"Homenaje a Thiago de Mello"
"Homenaje a Luis Yáñez Pacheco"
"Susurros al oído"
"Décimas y otras letras a la paz"
"Gracias a la vida" (MOMENTOS)

"Centenario de César Alva Lescano"

"Insólita esperanza" LA PAZ EN COREA

"Homenaje cascós blancos de Siria"

"Sonetos y otras letras"

"IV Semillero Vallejano"

"Family"

"Eros-Ticum"

"Niños de paz y humanidad"

"Homenaje a Charles Baudelaire"

Homenaje a "Cantinflas"

"Aborto"

"Nicaragua Detente"

"Los nuestros"

"Paz y felicidad de la humanidad"

"Detrás de la puerta"

"Sociedades"

"Al Padre Víctor Hugo Tumba Ortiz"

"Todos somos culpables"

"De la tierra al cielo"

"Los poetas en navidad"

"Buenos deseos para el 2019"

¿Qué pasa contigo Venezuela?

"Color de piel"

"Bendita naturaleza"

"Amor y semejanza"

Concurso, creación "VersAsís"

VersAsís de Myriam Rosa Méndes de Cuba

VersAsís de Ana María Galván Rocha
Juan Fran Núñez Parreño miles de poemas
Magali Aguilar Solorza miles de poemas
Hanna Barco miles de poemas
Elías Antonio Almada miles de poemas
José Martínez Alderete miles de poemas
Varenka de Fátima miles de poemas
José Santiago miles de poemas
Elisa Barth miles de poemas
Fidel Alcántara Lévano miles de poemas
"VersAsís a personajes"
"Los niños de Cali-Colombia"
"Homenaje al día de la tierra"
"Amor de mar a cordillera"
Memorial de Isla Negra "Danilo Sánchez Lihón"
René Arturo Cruz-Mayorga miles de poemas
Ximena Sánchez, Santiago de Chuco
"V Semillero Vallejano"
Foncho Ferrando miles de poemas
Ricci Keun miles de poemas
Maura Sánchez miles de poema
Homenaje al natalicio 115 de Pablo Neruda
Homenaje a los 100 años de Los Heraldos Negros de
César Vallejo
Homenaje Desde Isla Negra Al Oriente
Mujer Versus Hombres
Semillero mundial de los niños (Niños del mundo)

Los niños del frío y el hambre

Desde Isla Negra al Oriente (Poetas de Oriente)

II Semillero Mistraliano (Niños de Chile)

[http://alfredasis.cl/ASIS AMAZONAS.pdf](http://alfredasis.cl/ASIS_AMAZONAS.pdf)

Jairo Dealba "VersAsís"

Homenaje al aniversario de la muerte de Neruda

Homenaje a Víctor Paz Estenssoro

Homenaje a la "COP25" Poetas y niños del mundo

Bringham Young University Taller VersAsís de Mara L.

García

La alegría debe llegar, América convulsionada

VI Semillero Vallejano

Medio ambiente-cambio climático. Litoral de los poetas

Desde Cuba a José Martí

Tres días de duelo a César Alva Lescano

Habla el alma 2020

Homenaje a Germán Patrón Candela

Pueblos ancestrales

César Alva Lescano, miles de poemas

Juanita Conejero, miles de poemas

Eric Cobas, miles de poemas

Escuela 80520 niños de Santiago de Chuco

Escuela 80521 niños de Santiago de Chuco

Escuela 80522 niños de Santiago de Chuco

Escuela 80523 niños de Santiago de Chuco

Colegio César Vallejo niños de Santiago de Chuco

Colegio Idelfonso

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

Colegio Karl Weiss
Colegio Virgen de la puerta, Salaverry
Colegio Ciencias Integradas, Salaverry
Colegio: I. E. Eduvigis Noriega de Lafora N° 35
Guadalupe
I.E. José Carlos Mora Ortiz, Limoncarro-Guadalupe
Corporación de Educación Popular, Trujillo
Colegio: I.E.P Louis Pasteur, Laredo
Escuela Alto Trujillo
I. E. Daniel Becerra Ocampo, Moquegua
Colegio Belen
Colegio matemático católico
Universidad María Auxiliadora
Colegio: I.E. Inmaculada Concepción-Tumbes
Súper luna en el año bisiesto 2020
Día del amor y la amistad 2020
Mil frases del mundo
Homenaje a la mujer 2020
"Semejantistas" 2020
Homenaje a médicos y enfermeros COVID-19
Homenaje a "Marco Martos Carrera"
Homenaje a "Fidel Alcántara Lévano"
Homenaje a José Luis Castro de El Cusco
Homenaje a las trece rosas
Hambre en pandemia
Homenaje a Malala Yousafzai
Homenaje a Ernesto Kahan

Esperanza viva

Homenaje a René Aguilera Fierro

Espíritus de Antonio Huillca Hualpa y Túpac Amaru

www.alfredasis.cl/ASIS-ALMA-ISLANEGRA.pdf

Alma de Rapa Nui

“Premio Alfred Asís 2020” Irene Fernández

Homenaje a Jorge Aliaga Cacho

Alma de Santiago de Chuco,

Capulí, Vallejo y su tierra,

Poetas del mundo Isla Negra

Homenaje a Tania Castro González de El Cusco

Semillero mundial de los niños 2021

Homenaje a Leoncio Bueno

133

Homenaje a Víctor José la Chira

Homenaje a Octavio Paz

Homenaje a los poetas y escritores de Brasil

Homenaje a los poetas y escritores de Argentina

Homenaje a los poetas y escritores de España

Homenaje a los poetas y escritores de México

Los poetas y escritores en pandemia

Semejantistas con más de dos mil poemas

virtuales

Isla Negra virtual 2021

La Paz y no la guerra

con el Círculo Universal

de Embajadores de la paz
Francia-Suiza
Vallejianos, revista del norte, Trujillo-Perú
Semillero San miguelino El Callao Perú
Semillero mundial 2022
Homenaje a Lionel Messi
Homenaje a Lucy Carlosama
Premio Alfred Asís 2022 Aurora Mendiberry
Congreso Georgette de Vallejo
Cien poemas a Neruda
Homenaje a Rafael Cadenas
Semana Nerudiana 2023
VersAsís a Neruda 50 años 2023
Homenaje a Narges Mohammadi, premio Nobel de la
paz 2023
Escuela Literaria Municipal Alfonsina
Escuela Literaria Municipal Alfonsina-2
Semillero de los niños de Panamá
Semillero de los niños de Chimbarongo
Semillero de los niños de Brasil
Embajadores Círculo Universal de la paz por Israel-
Líbano
Dos Círculos rojos
Escudos de México
Mujeres de octubre
Homenaje a Ricardo Ferrando Keun
Pintores 2023
II Congreso Georgette Philippart, Aula Capulí

Homenaje a Vincent Van Gogh

Sublimes creaciones 2024

Semillero de Quiruvilca

Primavera 2024

Poetas de paz 2024

Semillero de los niños y adolescentes por la paz

Homenaje a Pepe Mujica de Uruguay

Homenaje a María Edwards McClure

Semillero mundial 2024

Año de la paz 2025-1

Año de la paz 2025-2

Año de la paz 2025-3

Premio edición: Gabriela Barraza

Homenaje a Carlos Augusto Salaverry

NL De "VersAsís"

(Los "VersAsís" zijn een poëtische vorm)

Belangrijkste Kenmerken van deze Schrijfvorm:

(Características principales de esta forma de escritura:)

Structuur

Iets belangrijks dat zich heeft voorgedaan in de creatie van nieuwe literaire vormen zijn de VersAsís. Dit is een compositie van 8 verzen met een woordschaal van twee tot vier, en het vervolgt met vier en eindigt met twee, waarin het mogelijk is om een concept, een titel te ontwikkelen. Het belangrijkste boek van Mondiale Conceptie bevatte duizend VersAsís en in de bloemlezingen is men blijven schrijven over hetzelfde, wat mij ertoe bracht prijzen uit te reiken voor hun werk aan de schrijver José Hilton Rosa uit Brazilië en aan Eric Cobas uit Cuba, naast nog 15 anderen die werden bekroond met hun eigen VersAsís-boek, dat 50 van hun creaties bevatte. Allen zijn gepubliceerd op mijn website.

Ze bestaan uit korte gedichten die zijn samengesteld uit twee strofen van elk vier verzen.

De verzen moeten een rijmpatroon volgen, of dit nu assonerend of consonant is.

Doel

Het doel van de "VersAsís" is om ideeën en reflecties over belangrijke personen, feiten of concepten te concentreren. Ze streven ernaar om het denken en de creativiteit te stimuleren, door uit te nodigen om met woorden te spelen en diepgaande betekenissen te vinden.

Thematiek

De thematiek is vrij, wat het mogelijk maakt om een brede variëteit aan onderwerpen en perspectieven te behandelen. De thematiek moet verfijnd (*rebuscada*) zijn, en het idee is dat het een nieuwe literaire vorm heeft.

137

Toegankelijkheid

Ondanks hun gedefinieerde structuur zijn de "VersAsís" ontworpen om toegankelijk te zijn voor mensen van alle leeftijden, inclusief kinderen en volwassenen. Het idee is dat de structuur niet veel obstakels kent, zodat iedereen ze kan creëren.

Samenvattend: De "VersAsís" zijn een poëtische vorm die een precieze structuur combineert met creatieve vrijheid, en die uitnodigt tot reflectie en spel met de taal.

"VersAsís"

Mil VersAsís 2022

Premios edición de “VersAsís”

50 "VersAsís" Ana María Galván Rocha

50 "VersAsís" Mara L. García

50 "VersAsís" Justo A. Pérez Betancourt

50 "VersAsís" Elisa Barth

50 "VersAsís" Damaris Marrero Lupo

50 "VersAsís" Maura Sánchez Benites

50 "VersAsís" José Hilton Rosa

50 "VersAsís" Fidel Alcántara Lévano

50 "VersAsís" Conceição Maciel

50 "VersAsís" Ernestina Lumher

50 "VersAsís" Magali Aguilar Solorza

50 "VersAsís" Ernesto R. del Valle

50 “VersAsís” Paulo Vasconcellos

50 “VersAsís” Rossibel Ipanaqué Madrid

50 “VersAsís” Roselena de Fátima Nunes F.

NL Alfred Asís Prijs 2021

(Premio Alfred Asís 2021)

**Wereldwijde Kwekerij voor de Kinderleerlingen
van de Wereld. 18 bekroonde leerlingen:
*(Semillero mundial de los niños alumnos del
mundo. 18 alumnos premiados:)***

**1 DE 18 - Premio 2021 edición a
Cícero Livino da Silva Neto
Brasil**

**2 DE 18 - Premio 2021 edición a
Pablo Esteban Campos Mena
Perú**

140

**3 DE 18 - Premio 2021 edición a
Sofía Andrade
Panamá**

**4 DE 18 – Premio 2021 edición a
Adriana Sáez Rivera
Panamá**

**5 DE 18 – Premio 2021 edición a
Liliana González
México**

**6 DE 18 – Premio 2021 edición a
Sabrina León
México**

**7 DE 18 – Premio 2021 edición a
Mayra Ayelén Jiménez
Argentina**

8 DE 18 – Premio edición

Gabriela Barraza

Chile

Otros Premios

Alejandro Fernández Holguín

Viaje a Cusco

Visita distinguida de El Cusco

Cajamarca-Perú

141

Stephany Alcántara Tello

Cajamarca-Perú

Premio Gabriela Mistral

Obras completas

Cajamarca-Perú

Miriam Curo Zapana

Moquegua-Perú

Obra José Carlos Mariátegui

Matilda Herrera

Caldera-Chile

Mil poemas a la paz

Premios ediciones niños del mundo

Francisca González, Chile

En espera de archivo

Alumnos de Panamá

En espera de archivos

Alumno de Perú

En espera de archivo

Aurora Mendiberry, Argentina

142

Irene Fernández, Asturias-España

NL Filosofische Kernzin

(Aforismo Filosófico)

Alleen *(Solamente)*

de groten van geest *(los grandes de espíritu)*

en met een welwillende ziel *(y de almas
bondadosas)*

voelen, zien en doen de dingen *(sienten, ven y
hacen las cosas)*

vanuit het hart *(desde el corazón)*

en niet uit verplichting *(y no por obligación)*

noch door invloeden *(ni por influencias ajenas)*

die vreemd zijn aan hun wil. *(a su voluntad.)*

143

Alfred Asís

Han destrozado el mundo que se encuentra al borde del colapso.

Han ensuciado y cambiado los acuerdos de la creación.

La convivencia pacífica, la agresión es parte de un sistema personal y autoritario.

Las arcas fiscales, que han sido un patrón de "servirse" de todo lo que esté a mano.

El entendimiento, ya no es tal, se vocifera ante cualquier tema que no le agrada a otros.

El diálogo civilizado, no hay razonamiento cada uno ve, siente y se expresa a su manera.

La palabra, se ha tergiversado, han cambiado la originalidad del dialecto y su simple comprensión.

La paz, la han transformado en guerra, en ataques a pueblos y a individuos, la cuestión es vender más armas y apoderarse de los más débiles.

La naturaleza, la han ensuciado, han derramado elementos que matan, la han depredado y quemado.

Los animales, los han encerrado, cazado y les han infringido sufrimientos a los cuales no tienen escapatoria.

El mar, lo han depredado, capturado indiscriminadamente a los peces, las ballenas y ensuciado sus aguas con elementos químicos, plásticos y basura.

Los cuerpos, los cambian, les ponen aditivos, los ensucian para tratar de cambiar lo que la creación les dio.

El "todos" que ha sido universal, lo han desarticulado y desarmado a gusto y placer, tratando de imponerlo a todos los que lo aceptan.

Traducción:
Bella Clara Ventura

They have destroyed the world that is on the brink of collapse.
They have stained and changed the agreements of creation.

Peaceful coexistence, aggression is part
of a personal and authoritarian system.

The fiscal resources, which have been a pattern of
"use" of everything that is at their hands.

The understanding, it is no longer such, it shouts
before any subject that does not agree with others.

Civilized dialogue, no reasoning
each one sees, feels and expresses himself in his own way.
The word, has been misrepresented, they have changed
the originality of the dialect and its simple understanding.

Peace, they transformed into war, into attacks
to peoples and individuals, the question is to sell
more weapons and grasp the weakest.

Nature, they have dirty it, they have spilled
elements that kill, they have depredated and burned it.

Animals, have been locked up, hunted, and
inflicted suffering from which they have no escape.

The sea, they have depredated it, captured indiscriminately
the fish, the whales and polluted its waters with
chemical elements, plastics and garbage.

The bodies, they change them, they put additives on them,
they dirty them to try to change
what creation gave them.

The "everyone" that has been universal, has been dismantled
and disarmed at ease and pleasure,
trying to impose it to all who accept it.

Traducción:
Bella Clara Ventura

Ils ont détruit le monde qui est au bord de l'écroulement.
Ils ont souillé et changé les accords de la création.

Coexistence pacifique, l'agression fait partie
d'un système personnel et autoritaire.
Les caisses budgétaires, qui ont été un modèle d'
"utiliser" tout ce qui est à portée de main.
L'entendement, n'est plus le même, ça hurle
face à tout sujet que les autres n'apprécient pas.
Le dialogue civilisé, plus de raisonnement.
Chacun y voit, ressent et s'exprime à sa façon.
Le mot, a été troqué, il a changé
l'originalité du dialecte et sa simple compréhension.
La paix s'est transformée en guerre, en attentats
contre les peuples et les individus, il s'agit de vendre
davantage d'armes et de s'emparer des plus faibles.
La nature, ils l'ont salie, ils y ont renversé
des éléments qui l'ont tuée, ils l'ont négligée et l'ont brûlée.
Les animaux ont été enfermés, chassés et soumis à des
souffrances, sans la moindre échappatoire.
La mer, ils l'ont dépravée, ils ont capturé sans discernement
poissons et baleines et ils ont pollué les eaux avec
des éléments chimiques, des plastiques et des déchets.
Les corps, ils les changent, ils y mettent des additifs, ils les salissent
afin de tenter de bouleverser ce que la création leur a donné.
Le "tout le monde" qui a été universel, fut démantelé
et désarmé à l'aise et au plaisir, pour essayer de l'imposer
à tous ceux qui l'acceptent.

Hanno distrutto il mondo che è sull'orlo del collasso.
Hanno sporcato e cambiato gli accordi della creazione.

La convivenza pacifica, l'aggressività
fa parte di un sistema personale e autoritario.

Le casse tributarie, che sono state un modello per
"servire" tutto ciò che è a portata di mano.

L'intesa non è più tale, è divulgata prima di qualsiasi tema
che non piaccia agli altri.

Il dialogo civile, non c'è ragionamento, ognuno vede,
sente e si esprime a modo suo.

La parola è stata distorta, l'originalità del dialetto
e la sua semplice comprensione sono cambiate.

La pace l'hanno trasformata in guerra, in attacchi a popoli e individui,
la questione è vendere più armi e sequestrare i più deboli.

La natura, l'hanno sporcata, hanno sparso elementi che uccidono,
l'hanno depredata e bruciata.

Gli animali sono stati rinchiusi, cacciati e gli hanno inflitto
sofferenze alle quali non hanno scampo.

Il mare è stato depredato, catturando indiscriminatamente pesci e balene
e sporcando le sue acque con sostanze chimiche, plastica e immondizia.

I corpi, li modificano, li aggiungono, li sporcano per provare
a cambiare ciò che la creazione ha dato loro.

Il "tutti" che è stato universale è stato disarticolato e disarmato
a propria volontà e piacere, cercando di imporlo a tutti coloro che lo accettano.

Traducción:
Elisa Mascia

Traducción
por Malu Otero

Devastaram o mundo que se encontra à beira do colapso.

Conspurcaram e transformaram os pactos da criação.

A convivência pacífica: a agressão é parte de um sistema pessoal e autoritário.

Os cofres fiscais, que tem havido um padrão de “servir-se” de tudo o que está ao alcance.

O entendimento, já não é tal qual; se vocifera ante qualquer tema que não agrade aos outros.

O diálogo civilizado, não há arrazoado, cada um vê, sente e se expressa à sua maneira.

A palavra, tem sido alterada, mudaram a originalidade do dialeto e a sua simples compreensão.

A paz foi transformada em guerra, em ataques aos povos e aos indivíduos, a questão é vender mais armas e apoderar-se dos mais fracos.

A natureza foi poluída, derramaram elementos que matam, foi depredada e queimada.

Os animais foram aprisionados, caçados e foram infringidos sofrimentos dos quais não tinham como escapar.

O mar foi depredado, os peixes e as baleias foram capturados indiscriminadamente e sujaram as águas com elementos químicos, plásticos e lixo.

Os corpos foram mudados por ação dos aditivos químicos, são alterados para mudar o que foi dado pela criação original.

O “TODOS”, que tem sido universal, foi desarticulado e desarmado ao bel prazer de alguns que tratam de impor a aceitação dessas mudanças.

futuro incierto

El prado es enorme
las flores son pocas.

El bosque es enorme
los árboles son pocos.

Los humanos son multitudes
las conciencias son pocas.

El cerebro es el procesador más grandioso
sin embargo, en él
no hay capacidad de humanidad...

En algunos:
un Kilobyte. de memoria
un Kilobyte. de almacenamiento...

Etapas

Si has tenido éxitos en la vida
no te sientas el rey
ni, el que nunca “perderá”
o dejará el lugar a otro...
Porque nada es eterno;
te faltarán las fuerzas
la imaginación;
quizás un día no seas capaz
de seguir como lo hacías antes...

Moraleja:

Sé humilde en tus triunfos
y agradecido en la derrota
que eso será la lección
para incentivar te a hacer lo tuyo
con mayores bríos.

La primera impresión

No dejes que tus ojos y oídos
se lleven la primera impresión
respecto de una persona, o un pueblo...
Lo más importante
es la fuente de procesamiento
que tenemos en el cerebro,
la cual está imbuida de todo
un proceso de educación, valores
y principios que nos han preparado
para analizar y estudiar
antes de decidir o darle características
a una persona en lo particular
o, a un pueblo en general...

Moraleja:

Si no usamos la fuente del cerebro
para analizar situaciones;
cualquier resultado de nuestra impresión
será superficial
y no fuente fidedigna
de lo que se debe pensar.